

DE STER

96E JAARGANG

NUMMER 4

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

APRIL 1996

DE STER

APRIL 1996

Op de omslag:

De jongeren in de ring Den Haag Nederland zijn het erover eens dat het seminarie en een hechte onderlinge band belangrijk zijn om een getuigenis te krijgen en te behouden. *Achteromslag*, boven: Jeannette Kleijweg (15). Onder: Dennis Kat (13). Zie 'Bloeiend in Nederland', blz. 34. Foto's van Brian K. Kelly en Marvin K. Gardner.

ARTIKELLEN

BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM

DE GAVE VAN DE HEILIGE GEEST – EEN BETROUWBAAR COMPAS
PRESIDENT JAMES E. FAUST 2

DE PROFEET AAN HET WOORD PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY 10

DE OPSTANDING ROBERT J. MATTHEWS 12

ZIJN BEELD IN HAAR GELAAT 20

**OUDERLING HENRY B. EYRING:
GEVORMD DOOR 'BEPALENDE INVLOEDEN'** GERALD N. LUND 26

HOOP IN EEN LOFZANG ANNETTE P. BOWEN 44

VREDE OP AARDE OUDERLING ROBERT E. WELLS 46

VOOR DE JONGEREN

MORMORANDUM

HIJ GEEFT NIEUW LEVEN 9

DENK AAN DEZE PLEK CRYSTAL THOMAS 24

BLOEIEND IN NEDERLAND MARVIN K. GARDNER EN BRIAN K. KELLY 34

TOT JE DIENST TAMARA LEATHAM BAILEY 40

HOUTSNIJDEN AMY JO JACKSON 42

RUBRIEKEN

INGEZONDEN BRIEVEN 1

HUISBEZOEKBOODSCHAP

ONS DAGELIJKS BROOD 25

DE KINDERSTER

VERHALEN UIT HET BOEK VAN MORMON

NEPHI KRIJGT GROTE MACHT 2

OP ONDERZOEK UIT

MET DIE NAMEN DOROTHY LEON 5

VOOR KLEINE VRIENDEN

PAASVERHAAL 8

VAN VRIEND TOT VRIEND

OUDERLING J BALLARD WASHBURN 10

PARTICIPATIEPERIODE

PEINS, BID, EN LUISTER KAREN ASHTON 12

VERHAAL

OMA'S TUIN ALMA J. YATES 14

DE STER

April 1996 96e jaargang Nummer 4

Officiële Nederlandse uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Eerste Presidium:

Gordon B. Hinckley
Thomas S. Monson
James E. Faust

Raad der Twaalf:

Boyd K. Packard, L. Tom Perry, David B. Haight,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Editor: Jack H. Goasland

Adviseurs: Spencer J. Condie, L. Lionel Kendrick

Directie afdeling leerplannen:

Hoofddirecteur: Ronald L. Knighton
Directeur planning en redactie: Brian K. Kelly
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Redactie:

Hoofddirecteur: Marvin K. Gardner
Adjunct-hoofddirecteur: R. Val Johnson
Redacteur: David Mitchell
Redacteur: De Kinderster: De Anne Walker
Roster: Maryann Martindale
Assistent publicaties: Beth Dayley

Afdeling vormgeving:

Leidinggevend art-director: M.M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Vormgeving: Sharril Cook

Vertaling en nieuwsredactie:

CPB; Vertaalbureau
Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 030-604 0260
Nieuwsredacteur: A. H. Niessink

Abonnementenadministratie

Administratrice: R. de Kock-Goudberg
Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 030-65 08 304

Uitgever:

Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage
Industriestraße 21, D-61381 Friedrichsdorf

© 1996 by

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Alle rechten voorbehouden

Gedrukt in Duitsland

De tijdschriften van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen verschijnen maandelijks in het Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Italiaans, Japans, Koreaans, Nederlands, Noors, Portugees, Samoans, Spaans, Tongaans en Zweeds; eens in de twee maanden in het Indonesisch, Tahitaans en Thais; en eens per kwartaal in het Bulgaars, IJslands, Russisch, Tsjechisch en Hongaars.

Informatie voor abonnees in de V.S.:

DESTER (ISBN 1044-3401) is published by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, Utah 84150. Second-class postage paid at Salt Lake City, Utah. Subscription price USD 9.00 per year. Thirty days notice required for change of address. When ordering a change, include address label from a recent issue; changes cannot be made unless both the old address and the new are included. Send USA and Canadian subscriptions and queries to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, P. O. Box 26368, Salt Lake City, Utah 84126-0368, USA. Subscription information telephone number 801-240-2947.

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, P. O. Box 26368, Salt Lake City, Utah 84126-0368, USA.

Abonnementprijzen

Nederland: NLG 32,00 - België: BEF 590,00

Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt automatisch verlengd. U ontvangt een acceptatiekaart (België: stortings-/overschrijvingsformulier).

Verschijnt twaalf maal per jaar

96984 120
Dutch

INGEZONDEN BRIEVEN

ELKE DAG EEN ARTIKEL

Mijn gezinsleden en ik waarderen de *Liahona* (Spaans) omdat er artikelen in staan voor ieder gezinslid. Elke dag groeit onze kennis van het evangelie zodat ons getuigenis in kracht toeneemt.

Ik gebruik de woorden 'elke dag' omdat we ons ten doel gesteld hebben om elke dag een artikel te lezen. Als mijn man thuis komt van zijn werk, bidden we met het hele gezin en bedanken we onze hemelse Vader voor de gelegenheid die we hebben om na een dag van diverse bezigheden weer samen te zijn. Dan vragen we Hem om inzicht in het artikel dat we voor die dag gekozen hebben. Het geeft veel voldoening om te zien met hoeveel inzet en enthousiasme onze kinderen meedoen.

Susana Mendoza

Wijk Ramona

Ring Hemet (Californië)

van inspiratie. Soms heb ik het gevoel dat ik aanwezig ben bij hun dagelijkse bezigheden.

Alvaro R. Tadia

Gemeente Cathalagan-1

District Cathalagan (Filippijnen)

PRECIES OP TIJD

Vanaf mijn doop in 1975, heb ik een abonnement op wat ik beschouw als een waardevol 'orakel': de *Liahona* (Spaans). Het blad heeft me in tijden van verdriet en smart vertroosting gegeven. Vaak heeft het mij precies de hulp verschaft die ik nodig had bij mijn inspanningen om mijn kinderen raad te geven en dichter bij de Heiland te brengen.

Claudio Navarrete G.

Wijk Limaچه

Ring Villa Alemana (Chili)

ECHTE OPLOSSINGEN

Al onze gezinsleden lezen *Der Stern* (Duits), en ik bewaar alle nummers als naslagwerk. Het tijdschrift geeft echte oplossingen voor onze moeilijkheden.

We genieten ook van de pagina's voor de kinderen, en onze dochter bewaart ze allemaal.

Ruth Gysler

Wijk Winterthur

Ring Zürich (Zwitserland)

GROTE INVLOED

Ik wil mijn grote dank uitspreken voor de waardevolle dingen die we iedere maand leren uit het beste tijdschrift dat ik ken. Ik weet zeker dat de artikelen een grote invloed hebben op het leven van veel heiligen der laatste dagen. Ik weet dat ze mij goed doen.

Dit jaar ben ik vooral gesterkt in mijn roeping als seminariëleerkracht doordat ik las over de liefde die mensen in andere delen van de wereld voor het evangelie koesteren. Ik ben onder de indruk van de leerkrachten die de jeugd van Zion ijerig voorbereiden op hun heilige taak. De artikelen over de jeugd hebben een voorbeeldfunctie voor mijn leerlingen.

Estrella de la Nube Barzallo

Gemeente Azogues

District Cuenca (Ecuador)

BRON VAN INSPIRATIE

Sinds mijn doop, 10 jaar geleden, lees ik regelmatig de *Liahona* (Engels).

Mijn getuigenis wordt ordo versterkt en de artikelen over de heiligen in verschillende delen van de wereld zijn voor mij een bron

De gave van de Heilige Geest – een betrouwbaar kompas

President James E. Faust

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Het is weer lente op het noordelijk halfrond. De hele natuur is in beweging. Het gras groeit. De knoppen botten uit. De fruitbomen staan op het punt hun bloesem ten toon te spreiden. Er worden lammetjes geboren. Bloemen ontluiken. Binnenkort vieren we het paasfeest en zullen alle christenen zich verheugen in de opstanding van de Heiland uit het graf.

TROOSTER

Het was een zeer ontroerend moment toen de Heiland eeuwen geleden zijn geliefde discipelen voor de laatste maal de Hof van Getsemane binnenleidde. Jezus was Zich bewust van de grote beproeving die Hem te wachten stond. Gekweld door wat Hem te wachten stond, zei Hij: 'Mijn ziel is zeer bedroefd, tot stervens toe; blijft hier en waakt' (Marcus 14:34). Hij was klaar voor zijn onbeschrijfelijk lijden.

De elf apostelen voelden zonder twijfel dat er iets heel belangrijks ging gebeuren – maar ze konden het niet begrijpen. Jezus had gezegd dat Hij ze zou verlaten.

De gave van de Heilige Geest wordt verleend (...) na de doop door oplegging der handen van degenen die daartoe het gezag bezitten. (...) Degenen die de gave van de Heilige Geest bezitten, kunnen meer licht en een groter getuigenis ontvangen.

FOTOGRAAF: STEVE BUNDEKSON

Ze wisten dat de Meester die ze liefhadden en waarop ze hun vertrouwen gesteld hadden, ergens heen ging, maar ze wisten niet waar naartoe. Ze hadden Hem horen zeggen: 'Ik zal u niet als wezen achterlaten. (...) Maar de Trooster, de Heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb' (Johannes 14:18, 26).

Over deze Trooster wil ik het met u hebben. Dat doe ik omdat ik ervan overtuigd ben dat er in deze tijd van ons leven meer dan ooit behoefte is aan goddelijke aanwijzingen. Ik wil getuigen dat we door de macht en de gave van de Heilige Geest kunnen weten wat we wel en niet moeten doen om geluk en vrede in ons leven te brengen.

GEEST GODS

Ouderling LeGrand Richards van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Wij dienen (...) te begrijpen dat de Heilige Geest het medium is waardoor God en zijn Zoon, Jezus Christus, zich in verbinding stellen met de mensen op aarde' (*Een wonderbaar werk en een wonder*, blz. 94). Alle mensen worden verlicht door de Geest Gods, of het Licht van Christus – wat soms het geweten genoemd

De troostende kracht van de Heilige Geest kan ons 24 uur per dag versterken: als we aan het werk zijn, als we ons ontspannen, als we rusten. Jaar in jaar uit kunnen wij de versterkende invloed ervan ondergaan.

wordt. Job heeft gezegd: 'Voorwaar, het is de geest in de sterfelingen en de adem des Almachtigen, die hun inzicht geeft' (Job 32:8). Dat is de Geest Gods die van de Godheid uitgaat. Die macht van God is het middel waardoor, zoals president Joseph F. Smith verklaard heeft, 'ieder mens wordt verlicht, zowel de goede als de boze, de wijze als de onwetende, de hoge en de lage, allen overeenkomstig hun vermogen om het licht te ontvangen' (*Evangelieleer*, blz. 61, 62; zie ook *Leer en Verbonden* 88:3–13).

GAVE VAN DE HEILIGE GEEST

In tegenstelling tot de Geest Gods wordt de gave van de Heilige Geest niet aan alle mannen en vrouwen geschonken. Als we de gave van de Heilige Geest niet ontvangen hebben, is de bediening van de Heilige Geest aan beperkingen onderhevig. De profet Joseph Smith heeft

gezegd: 'Er is een verschil tussen de Heilige Geest en de gave des Heiligen Geestes' (*Leringen van de profet Joseph Smith*, blz. 179). Veel mensen buiten de kerk hebben openbaring ontvangen van de Heilige Geest, waardoor ze overtuigd zijn geraakt van de waarheid van het evangelie. Cornelius heeft, samen met veel van de aanwezigen op de dag van het pinksterfeest, vóór zijn doop de Heilige Geest ontvangen (*Handelingen 2:1-12; 10:30-44*). Door die macht verkrijgen degenen die naar de waarheid op zoek zijn een getuigenis van het Boek van Mormon en de evangeliebeginselen.

De gave van de Heilige Geest wordt verleend aan wie zich heeft bekeerd en zich aan de normen van het evangelie houdt. Men ontvangt die gave na de doop door oplegging der handen van degenen die daartoe het gezag bezitten. Op het pinksterfeest heeft Petrus gezegd tegen degenen die reeds eerder de invloed van de Heilige Geest hadden gevoeld: 'Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des heiligen Geestes ontvangen' (*Handelingen 2:38*). Degenen die de gave van de Heilige Geest bezitten, kunnen meer licht en een groter getuigenis ontvangen. De Heilige Geest getuigt van de waarheid en doordringt de ziel zo diep van de realiteit van God de Vader en de Zoon Jezus Christus, dat die kennis iemand door geen aardse macht of aards gezag kan worden ontnomen (zie *2 Nephi 31:18*).

BETROUWBAAR KOMPAS

Het Boek van Mormon, de Bijbel en andere Schriftuur verschaffen ons, samen met de leiding van profeten van deze tijd, juiste gedragsnormen. In aanvulling daarop staat de Heilige Geest ons als een betrouwbaar gids ter beschikking, als de stem van ons geweten, en als een zedelijk kompas. Dat kompas is op ons persoonlijk afgesteld. Het misleidt niet. Het faalt niet. Maar we moeten er wel naar luisteren om de klippen te omzeilen die er de oorzaak van kunnen zijn dat we ongelukkig worden en aan onszelf gaan twijfelen.

We hebben een betrouwbaar kompas nodig omdat veel van de normen, waarden, verbonden en taken die onze

geestelijke instelling, onze eer, onze waarde en ons fatsoen in stand moeten houden, stukje bij beetje worden ondermijnd en afgedankt. Ik heb het onder andere over de kuisheidsnormen, eerbied voor de ouders, huwelijkstrouw, en gehoorzaamheid aan Gods wetten – zoals de sabbatheiliging – die verzwakt, zoniet te niet gedaan zijn. De samenleving is misleid.

KWAAD LANGZAAM MAAR ZEKER GEACCEPTEERD

Thomas R. Rowan heeft het volgende over de verlaging van televisienormen gezegd: 'De schrijver en commentator Malcolm Muggeridge heeft eens een verhaal verteld over een paar kikers die geen verzet boden toen ze levend in een waterketel gekookt werden. Waarom hebben ze zich niet verzet? Omdat het water lauw was toen ze in de ketel gestopt werden. Daarna werd de temperatuur langzaam opgevoerd, en het water werd warm, nog een beetje warmer, toen nog een beetje warmer, en zo ging dat door. De verandering vond zo geleidelijk, bijna onmerkbaar, plaats dat de kikers zich aan hun nieuwe omgeving aanpasten – tot het te laat was. Meneer Muggeridge had het in wezen niet over kikers, maar over ons en hoe wij de neiging hebben om het kwaad te accepteren zolang het niet plotseling over ons wordt uitgestort. We hebben de neiging om te accepteren wat zedelijk onjuist is, als het maar een fractie slechter is dan iets wat we al aanvaard hebben' (*National Press Club Forum*).

Dat geleidelijke proces is door profeten uit vroeger tijden voorspeld. Nephi zegt dat het hart van de mensen zal worden opgehitst 'tot toorn tegen het goede (...). En anderen zal hij bevredigen en in zinnelijke gerustheid doen indommelen, zodat zij zullen zeggen: Alles is wel in Zion; ja, het gaat Zion voorspoedig, alles is wel. En aldus bedriegt de duivel hun ziel, en voert hen bedachtzaam ter helle' (*2 Nephi 28:20-21*).

Het feit dat mensen bedachtzaam ter helle gevoerd worden, heeft mij altijd intens bezig gehouden.

Alexander Pope heeft een soortgelijke gedachte omtrent de aanvaarding van het kwaad onder woorden gebracht:

Verdorvenheid is een monster met een verschrikkelijk voorkomen

*dat we, bij de aanblik, gelijk verafschuwen;
maar te vaak gezien en ermee vertrouwd geraakt,
zullen we het eerst dulden, dan beklagen
en ten slotte omhelzen.*

(Essay on Man, brief 2, regel 217–220)

DE HEILIGE GEEST KAN ONS VERSTERKEN

De gave van de Heilige Geest zal ons ertoe opwekken verleiding te weerstaan door ons op het moment dat we in verleiding komen de wet van het evangelie in herinnering te brengen. B. H. Roberts heeft gezegd: 'Als wij de Heilige Geest, van wie wij in momenten van verleiding aanwijzingen krijgen, bij ons hebben, (...) kunnen we (...) de wet van het evangelie naleven' (*The Gospel: An Exposition of Its First Principles and Man's Relationship to Deity*, 10e druk, Salt Lake City: Deseret Book Company, 1965, blz. 191–192).

Ik wil jonge mensen attent maken op deze bijzondere, voortreffelijke gave van de Heilige Geest, die tot ieders beschikking staat. Deze Trooster is een persoon van geest en een lid van de Godheid. In de Leer en Verbonden wordt uitgelegd waarom de Heilige Geest een persoon van geest is: 'De Vader heeft een lichaam van vlees en beenderen, even tastbaar als dat van de mens; de Zoon eveneens, maar de Heilige Geest heeft geen lichaam van vlees en beenderen, doch is een Persoon van geest. Indien dit niet zo ware, kon de Heilige Geest niet in ons wonen' (130:22).

De gave van de Heilige Geest geeft iemand die dat wenst en het ook waardig is, recht op de vreugde van 'de macht en het licht der waarheid van de Heilige Geest' (*Evangelieleer*, blz. 60).

De troostende kracht van de Heilige Geest kan ons 24 uur per dag versterken: als we aan het werk zijn, als we ons ontspannen, als we rusten. Jaar in jaar uit kunnen wij de versterkende invloed ervan ondergaan. We kunnen die ondersteunende invloed ervaren in vreugde en verdriet, als we blij zijn en als we treuren.

DE TROOSTER BRENGT VREDE

Ik ben van mening dat de invloed van de Heilige Geest in onze onbestendige wereld de grootste garantie is voor innerlijke vrede. Onze geest kan erdoor worden verruimd en ons gevoel van welzijn groter worden dan door welke chemische of andere aardse substantie ook. Het zal onze zenuwen kalmeren en onze ziel vrede inblazen. Deze Trooster kan dichter bij ons zijn naarmate we proberen vooruitgang te maken. Hij kan een bron van openbaring zijn om ons te waarschuwen voor dreigend gevaar en ons te behoeden voor fouten. Hij kan onze natuurlijke zintuigen verscherpen zodat we duidelijker kunnen zien, scherper horen en beter onthouden wat we moeten onthouden. Door Hem kunnen we ons geluk maximaliseren.

De Geest – de Heilige Geest – zal ons bijstaan bij het verwerken van onze onzekerheden. Hij kan ons bijvoorbeeld leren te vergeven. Er komt een tijd waarop men voort moet, op zoek naar belangrijker dingen dan te worden verteerd door de herinnering aan pijn of onrecht. Voortdurend stil blijven staan bij kwetsuren uit het verleden legt de Geest uiteraard beperkingen op. Het bevordert de vrede niet.

GETUIGE DIE BEVESTIGT

De Heilige Geest kan ons ook bijstaan bij het oplossen van een geloofscrisis door te getuigen van hemelse zaken. Door die Geest dringt er krachtige kennis tot ons door en voelen we dat al onze twijfels of vragen verdwijnen.

De apostel Paulus heeft gezegd: 'Want het Koninkrijk Gods bestaat niet in eten en drinken, maar in rechtvaardigheid, vrede en blijdschap, door de Heilige Geest' (Romeinen 14:17). Hij voegde daar bij een andere gelegenheid aan toe dat ware heiligen de 'tempel (...) van de Heilige Geest' zijn (1 Korintiërs 6:19).

VERZEGELENDE MACHT VAN DE HEILIGE GEEST

Ik zou iets willen zeggen over de Heilige Geest van belofte, die de verzegelende en bekrachtigende macht van de Heilige Geest is. De verzegeling van een verbond of verorde-

FOTOGRAF: STEVE BUNDEKSON

Wanneer het huwelijksverbond voor tijd en eeuwigheid (...) door de Heilige Geest van belofte wordt verzegeld, kunnen letterlijk de vensters van de hemel geopend worden, waardoor een echtpaar dat daarnaar streeft overvloedige zegeningen deelachtig zal worden.

ning door de Heilige Geest van belofte is een overeenkomst waardoor de daaraan verbonden zegeningen zullen worden verkregen, mits degene die de zegeningen wil ontvangen, oprecht en trouw is (zie Leer en Verbonden 76:50-54).

Wanneer bijvoorbeeld het huwelijksverbond voor tijd en eeuwigheid, het hoogste verbond in het evangelie, door de Heilige Geest van belofte wordt verzegeld, kunnen letterlijk de vensters van de hemel geopend worden, waardoor een echtpaar dat daarnaar streeft overvloedige zegeningen deelachtig zal worden. Zo'n huwelijk wordt krachtig, volmaakt en geheiligd. Hoewel beide partners hun eigen identiteit kunnen behouden, kunnen zij binnen dat verbond toch worden als twee ranken die onafscheidelijk met elkaar verstrengeld zijn. Beiden hebben allereerst het belang van hun partner op het oog.

Een van de grote zegeningen die ons door de Heilige

Geest van belofte ter beschikking staat, is dat alle verbonden die we sluiten en de geloften die we afleggen door de verordeningen en de zegeningen van het evangelie, door die Heilige Geest van belofte niet alleen bevestigd, maar ook verzegeld kunnen worden. Die verzegeling kan echter door ongerechtigheid verbroken worden. Het is ook belangrijk te bedenken dat, als iemand de verzegelende zegeningen onrechtmatig probeert te verkrijgen, 'de zegening niet verzegeld wordt, ongeacht de integriteit en de autoriteit van de officiant' (Joseph Fielding Smith, *De leer tot zaligmaking*, deel 2, blz. 92).

Verzegeling van een verbond of verordening door de Heilige Geest van belofte betekent dat de overeenkomst op aarde en in de hemel bindend is.

'IK ZAL U NIET ALS WEZEN ACHTERLATEN'

Het is altijd heel prettig om te horen dat gebeden worden verhoord en dat er wonderen gebeuren in het leven van mensen die dat nodig hebben. Maar wat moeten we denken van die edele en trouwe zielen in wiens leven geen wonderen gebeuren en wier gebeden niet verhoord worden zoals zij verlangen? Waaruit moeten zij troost putten? De Heiland van de wereld heeft gezegd: 'Ik zal u niet als wezen achter-

laten. Ik kom tot u. (...) Maar de Trooster, de Heilige Geest, die [zal] de Vader zenden in mijn naam (...)’ (Johannes 14:18, 26).

Het komt erop neer dat de gave van de Heilige Geest een verhoogde geestelijke macht is waardoor degenen die er recht op hebben meer kennis ontvangen en de vreugde ondergaan van de invloed van de Godheid.

JOSEPHS RAAD AAN BRIGHAM YOUNG

Tijdens de prachtige ervaring van Brigham Young in februari 1847, toen de profeet Joseph in een droom of visioen aan hem verscheen, smeekte Brigham om met de profeet herenigd te mogen worden. Brigham Young vroeg de profeet of hij een boodschap had voor de algemene autoriteiten. De profeet zei: ‘Zeg tegen de mensen dat ze nederig en trouw moeten zijn, en ervoor moeten zorgen dat ze de Geest van de Heer bij zich houden. Dan zullen ze de juiste leiding ontvangen. Wees voorzichtig en negeer de stille, zachte stem niet; zij zal u zeggen wat u moet doen en waarheen u moet gaan; zij zal de vruchten van het koninkrijk afwerpen. Zeg de broeders dat ze hun hart open moeten stellen, zodat ze, wanneer de Heilige Geest tot hen komt, klaar zullen zijn om Hem te ontvangen.’

De profeet instrueerde Brigham Young verder als volgt: ‘Zij kunnen de Geest van de Heer onderscheiden van alle andere geesten; Hij zal vrede en vreugde in hun hart uitstorten; boosaardigheid, haat, twist en alle kwaad zal uit hun hart worden weggenomen; en hun hele verlangen zal erop gericht zijn goed te doen, rechtvaardig te zijn en het koninkrijk van God op te bouwen’ (*Manuscript History of Brigham Young, 1846–1847*, verzameld door Elden J. Watson, Salt Lake City, 1971, blz. 529).

EEN TROUWE METGEZEL

Als we in dit leven niet in de nabijheid van de Heiland kunnen zijn zoals Petrus, Jakobus, Johannes, Maria, Marta en de anderen, kan de gave van de Heilige Geest onze Trooster en een betrouwbaar kompas zijn.

Ik getuig dat ons gevoel van eigenwaarde, ons gevoel

erbij te horen toeneemt, en onze persoonlijkheid meer uit de verf komen, naarmate wij onder de leiding van de Heilige Geest geestelijk volwassen worden. Ik getuig verder dat het gezelschap van de Heilige Geest voor iedereen belangrijker is dan welk ander gezelschap ook, want door die Geest zullen wij worden geleid naar licht en waarheid en zuivere intelligentie, hetgeen ons in de tegenwoordigheid van God kan terugvoeren.

Ik bid dat de belofte van de Heer voor ieder van ons zal worden vervuld, dat ‘de Heilige Geest voortdurend [onze] metgezel [zal] zijn en [onze] scepter een onveranderlijke scepter van gerechtigheid en waarheid; en [onze] heerschappij zal een eeuwige heerschappij zijn, en zonder dwangmiddelen zal deze [ons] voor eeuwig toevloeien’ (Leer en Verbonden 121:46). □

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. We hebben een betrouwbaar kompas nodig omdat veel van de normen, waarden, verbonden en taken die onze geestelijke instelling, onze eer, onze waarde en ons fatsoen in stand moeten houden, stukje bij beetje worden ondermijnd en afgedankt.
2. Dat betrouwbare kompas is de macht en de gave van de Heilige Geest.
3. Door de gave van de Heilige Geest kunnen we weten wat we wel en niet moeten doen om geluk en vrede te verkrijgen, krijgen we aanwijzingen om verleiding te weerstaan, worden we gewaarschuwd voor dreigend gevaar, worden onze natuurlijke zintuigen verscherpt, en krijgen we hulp bij het verwerken van onze onzekerheden en het oplossen van onze geloofs crises.
4. Naarmate wij onder de leiding van de Heilige Geest geestelijk volwassen worden, nemen ons gevoel van eigenwaarde en ons gevoel erbij te horen toe, en komt onze persoonlijkheid meer uit de verf.

HIJ GEEFT NIEUW LEVEN

HIJ IS JESUS CHRISTUS, DIE DE GEESTELIJKE WEDERGEBOORTE
EN DE OPSTANDING VAN HET LICHAAM
TEWEEGBRENGT. DOOR HEM KUN JE REIN EN HEEL ZIJN
(ZIE JOHANNES 11:25).

De profeet aan het woord

Inzichten en raad van president Gordon B. Hinckley

HET ALLERGROOTSTE WONDER

'Ik heb in mijn leven wonderen zien gebeuren, broeders en zusters. Het allergrootste wonder vind ik de verandering die plaatsvindt in het leven van een man of een vrouw die het evangelie van Jezus Christus aanneemt en probeert in overeenstemming daarmee te leven. Ik ben zo dankbaar voor de wonderen van het herstelde evangelie van Jezus Christus. Het is echt een wonderbaar werk en een wonder dat door de macht van de Almachtige voor zijn zoons en dochters tot stand gebracht is.'¹

DE HEILAND LEREN KENNEN

'Breng wat meer geestelijke zaken in het leven van onze jonge mensen. (...) Plant in het hart van elke jongere een besef van zijn relatie tot de Heer naarmate hij bekend raakt met de Heiland van de wereld door inzicht te krijgen in een aantal elementen van de verzoening van de Verlosser waardoor het eeuwige leven voor ieder van ons mogelijk is gemaakt.'²

GOED EN RECHTSCHAPEN LEVEN

'Een van de dingen waarover ik mij zorgen maak, is dat niet genoeg mensen moeite doen om een tempelaanbeveling te krijgen, die een symbool wordt van de mate waarin zij de gedragsnormen naleven en van de rechtschapenheid van hun verlangens. (...)

'De sabbat is een belangrijke gelegenheid om uw gezinsleden te leren een beetje opgedoft te blijven. Het is ook heel belangrijk om de Schriften te lezen. (...)

'Mijd pornografie! Schuw het als een vreselijke ziekte. Het is een verterende ziekte. Het is verslavend. Het krijgt en houdt mensen in zijn greep totdat ze zich er bijna niet meer los van kunnen maken. (...) Die tijdschriften, videobanden,

nachtelijke programma's – u hebt ze niet nodig. Ze zullen u alleen maar beschadigen; ze dienen nergens toe. Ze zullen u vernietigen als u ernaar blijft kijken.'³

ADVIES AAN DE JEUGD

'Jullie zijn geweldig, jongelui. Ik heb herhaaldelijk gezegd dat dit de beste generatie jonge mensen is die we ooit in de geschiedenis van de kerk gehad hebben. Ik geloof dat. Jullie kennen het evangelie beter. Jullie volgen het seminarie waar jullie over de dingen van de Heer leren. Jullie weten ongetwijfeld meer over het evangelie dan de mensen van mijn generatie toen die zou oud waren als jullie. Daar ben ik van overtuigd. (...)

'Door wat je in je tienerjaren doet, kun je bepalen welk soort leven je zult leiden als je dertig of veertig bent.'⁴

IN HET HUWELIJK

'Wees elkaar heel trouw in het huwelijk. Zelfzucht is de grote verwoester van een gelukkig gezinsleven. Als je je zorg op de eerste plaats richt op het troosten, het welzijn en het geluk van je partner, en met dat verheven doel voor ogen je eigen verlangens weet te beheersen, zul je gelukkig worden, en zal je huwelijk tot in de eeuwigheid stand houden.'⁵

MOEDERSCHAP

'In dit tijdperk waarin steeds meer vrouwen dagelijks buitenshuis werken, is het heel goed om af en toe stil te staan bij het besef dat de grootste taak die een vrouw ooit zal hebben ligt in het verzorgen, onderwijzen, opbeuren, stimuleren en opvoeden van haar kinderen in rechtschapenheid en waarheid. Er is niets wat daarmee te vergelijken is, ongeacht wat zij verder doet.

'Ik hoop dat de vrouwen van de kerk hun grootste taak

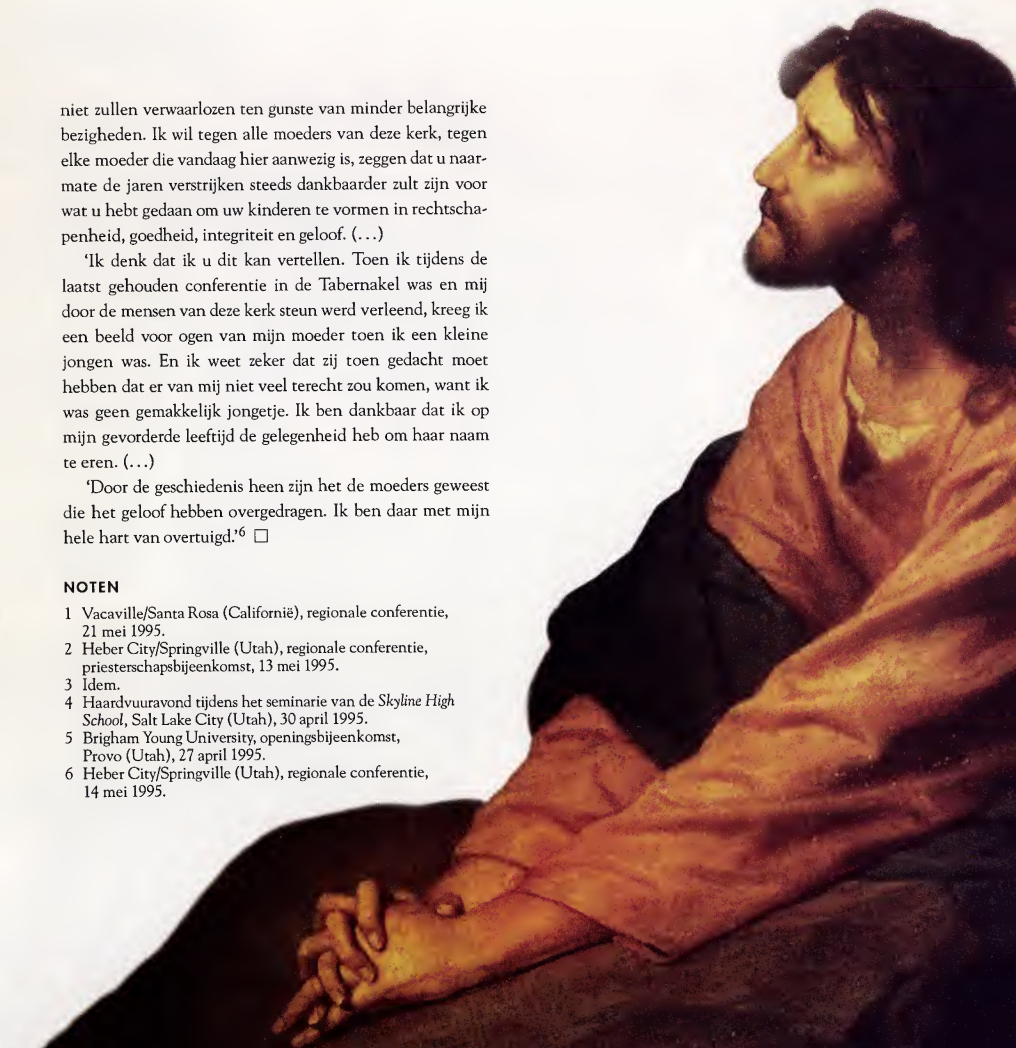
niet zullen verwaarlozen ten gunste van minder belangrijke bezigheden. Ik wil tegen alle moeders van deze kerk, tegen elke moeder die vandaag hier aanwezig is, zeggen dat u naarmate de jaren verstrijken steeds dankbaarder zult zijn voor wat u hebt gedaan om uw kinderen te vormen in rechtschapenheid, goedheid, integriteit en geloof. (...)

'Ik denk dat ik u dit kan vertellen. Toen ik tijdens de laatst gehouden conferentie in de Tabernakel was en mij door de mensen van deze kerk steun werd verleend, kreeg ik een beeld voor ogen van mijn moeder toen ik een kleine jongen was. En ik weet zeker dat zij toen gedacht moet hebben dat er van mij niet veel terecht zou komen, want ik was geen gemakkelijk jongetje. Ik ben dankbaar dat ik op mijn gevorderde leeftijd de gelegenheid heb om haar naam te eren. (...)

'Door de geschiedenis heen zijn het de moeders geweest die het geloof hebben overgedragen. Ik ben daar met mijn hele hart van overtuigd.'⁶ □

NOTEN

- 1 Vacaville/Santa Rosa (Californië), regionale conferentie, 21 mei 1995.
- 2 Heber City/Springville (Utah), regionale conferentie, priesterschapsbijeenkomst, 13 mei 1995.
- 3 Idem.
- 4 Haardvuuravond tijdens het seminarie van de *Skyline High School*, Salt Lake City (Utah), 30 april 1995.
- 5 Brigham Young University, openingsbijeenkomst, Provo (Utah), 27 april 1995.
- 6 Heber City/Springville (Utah), regionale conferentie, 14 mei 1995.

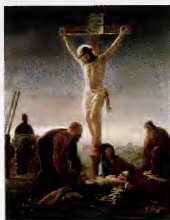

DE OPSTANDING

De overwinning van de Heer op de dood was van essentieel belang voor de hoop die wij mogen koesteren op geluk hier en in het hiernamaals.

Robert J. Matthews

Iedereen die bij de begrafenis van een geliefde is geweest, voelt de zware last die de dood door de val van Adam op de hele mensheid heeft gelegd. Op zo'n moment voelen we het belang van de leerstelling dat iedereen die sterft uit het graf zal opstaan met een onsterfelijk lichaam en altijd met dat lichaam bekleed zal zijn, nooit oud zal worden, geen lichamelijke pijn of ziekte zal ondergaan, en nooit meer zal sterven.

De leer omtrent de opstanding van de doden is de kern van de boodschap van Jezus Christus. Het is van wezenlijk belang voor ons geloof dat we begrijpen wat daarover in de Schriften staat en wat de autoriteiten van de kerk daarover gezegd hebben.

De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'De leerstellingen van de opstanding der doden en van het eeuwige oordeel moeten met de eerste beginselen van het evangelie van Jezus Christus gepredikt worden' (*Leringen van de profeet Joseph Smith*, blz. 131).

DE OPSTANDING IN HET OUDE TESTAMENT

Het begrip opstanding van de doden valt in het Oude Testament niet erg op, maar de profeten vanouds kenden de leer en hebben er duidelijk over gesproken.

Job, bijvoorbeeld, putte hoop uit de wetenschap dat zijn uitgeteerde lichaam vernieuwd zou worden en dat hij in die staat God zou zien. Omdat de Verlosser leefde, wist Job dat ook hij na de dood zou leven (zie Job 19:2, 5–27).

In Ezechiël 37 lezen we over Ezechiëls visioen van het dal vol dorre beenderen, waarin de beenderen bij elkaar gevoegd werden, 'zoals ze bij elkaar hoorden' (vs. 7), en de mensen die eens gestorven waren, kwamen weer tot

leven en stonden op. De Heer gelastte Ezechiël toen om tegen het huis van Israël te zeggen: 'Ik open uw graven en zal u uit uw graven doen opkomen, o mijn volk, (en) Ik zal mijn Geest in u geven, zodat gij herleeft' (Ezechiël 37:12, 14).

Voor degenen onder ons die geloven dat er een opstanding zal zijn van het stoffelijke lichaam van alle mensen, lijken deze teksten uit het Oude Testament duidelijk in hun verwijzing naar de leer van de opstanding. Maar dat is mischien omdat wij gezegend zijn met hedendaagse openbaring en de gave van de Heilige Geest. Sommige van onze vrienden die een ander geloof hebben, die geen toegang hebben tot die bronnen van kennis, beschouwen deze teksten als louter symbolische taal of als zinnebeeldig. Zij zijn er niet zeker van dat Jezus met zijn stoffelijk lichaam uit het graf is opgestaan, en sommigen betwijfelen dat Hij ook nu nog een stoffelijk lichaam heeft.

DE OPSTANDING IN HET NIEUWE TESTAMENT

Zelfs de discipelen van de Heiland konden moeilijk geloven in de opstanding van Jezus toen zij er voor het eerst van hoorden, hoewel Hij ze had gezegd dat het zou gebeuren en over zichzelf had gesproken als 'de opstanding en het leven' (Johannes 11:25). In Lucas lezen we dat de vrouwen

CARL HEINRICH BUCHH
CHRISTUS WOORDT BEGRAVEN

ROBERT T. BARRETT, JOHANNES EN PETRUS
BIJ HET GRAF

FOTOGRAFIE: DON THOMAS

Hoewel Jezus' apostelen moeilijk konden geloven dat Hij werkelijk uit de dood was opgestaan, leerden ze Hem later kennen als een opgestaan Wezen. Zijn lege graf is ook nu een bewijs dat Hij leeft.

'in verlegenheid waren' (Lucas 24:4) toen ze merkten dat de steen van het graf was weggerold en het lichaam van Jezus verdwenen was. Door twee engelen werd hun verteld dat Jezus uit de dood was opgestaan. De vrouwen haastten zich om die dingen aan de elf apostelen en anderen te gaan vertellen, maar 'deze woorden schenen hun zotteklap en zij geloofden haar niet' (vs. 11).

Later op diezelfde dag verscheen Jezus aan de apostelen. Zij dachten dat Hij een geest was totdat Hij tegen hen zei: 'Ziet mijn handen en mijn voeten, dat Ik het zelf ben; betast Mij en ziet, dat een geest geen vlees en beenderen heeft, zoals gij ziet, dat Ik heb' (Lucas 24:39). Zij zagen Hem, raakten Hem aan en hoorden Hem. 'En toen zij het van blijdschap nog niet geloofden en zich verwonderden, zeide Hij tot hen: Hebt gij hier iets te eten?' (vs. 41). Nadat zij hem vis en honing gegeven hadden, zagen zij Hem eten. Maar omdat de opstanding uit de dood wonderbaarlijk en onnatuurlijk is in onze sterfelijke wereld, was het moeilijk voor hen om te geloven wat ze hadden meegemaakt.

Het lijkt echter geen twijfel dat zij de zekerheid kregen dat Jezus Christus een herrezen Persoon van vlees en been-

deren was. Petrus verkondigde de opstanding van Jezus nadrukkelijk in het boek Handelingen en in zijn brieven (zie Handelingen 1:22; 2:32; 3:15; 4:33; 5:30-32; 1 Petrus 1:3; 3:21). Petrus en Johannes waren zo stoutmoedig in het prediken van die leer dat de priesters en de Sadduceeën hen overvielen, 'zeer verontwaardigd omdat zij het volk leerden en in Jezus de opstanding uit de dood verkondigden' (Handelingen 4:1-2).

Er was niemand die Paulus overtrof in de verkondiging van de opstanding. Hij sprak er veel over in zijn brieven en zijn opmerkelijke uitleg in 1 Korintiërs, hoofdstuk 15 geldt als de langste en meest gedetailleerde verklaring van de opstanding in de Bijbel.

DE OPSTANDING IN HET BOEK VAN MORMON

In het Nieuwe Testament kunnen we lezen over Jezus' dood en opstanding. Maar als we willen weten waarom de dood en de opstanding van Jezus zo belangrijk zijn, en hoe die op u en mij persoonlijk betrekking hebben, moeten we ons tot het Boek van Mormon wenden.

Het doel en de zending van het Boek van Mormon is: getuigen van Jezus Christus. Ten einde een getuige van Christus te zijn, moet het boek de leer van de opstanding uitdragen. Vijfdruizend jaar geleden heeft de Heer aan Henoch het tevoorschijn komen en het doel van het Boek van Mormon geopenbaard: 'En gerechtigheid zal Ik uit den

hemel nederzenden; en waarheid zal Ik uit de aarde voortzenden om van Mijn Eniggeborene te getuigen, van Zijn opstanding uit de doden, ja, en ook van de opstanding van alle mensen' (Mozes 7:62).

De leer van de opstanding wordt door elke belangrijke profeet in het Boek van Mormon onderwezen. Het woord opstanding komt 83 maal in het Boek van Mormon voor, en de zin 'opstaan uit het graf' of 'opstaan uit de dood' of woorden van die strekking tenminste 26 maal.

LERINGEN DOOR LEHI EN JAKOB

De profeet Lehi heeft gezegd: 'Daarom is het zo belangrijk, dat deze dingen aan de inwoners der aarde worden bekendgemaakt, zodat zij mogen weten, dat niemand in de tegenwoordigheid Gods kan wonen dan alleen door de verdiensten, de barmhartigheid en de genade van de Heilige Messias, Die Zijn leven nederlegt wat betreft het aardse lichaam en het door de macht van de Geest weder op Zich neemt om de opstanding der doden teweeg te brengen; en Hij is Zelf de eerste, die herrijst' (2 Nephi 2:8).

Uit deze tekst en andere zien we dat Jezus de eerste was die opstond. Er komen in de Schriften wel verhalen voor over mensen die vóór Jezus' opstanding opnieuw tot leven werden gewekt, maar die werden slechts opnieuw sterfelijk. Dat Jezus als eerste met een onsterfelijk lichaam uit de dood opstond, wordt bevestigd in het Nieuwe Testament (zie Matteüs 27:52–53; Handelingen 26:23; 1 Korintiërs 15:22–23; Kolossenzen 1:18; Openbaring 1:5).

In 2 Nephi 9, legt Jakob, een groot leermeester, in detail uit waarom de opstanding noodzakelijk is:

'Want zoals de dood over alle mensen is gekomen, moet er noodzakelijkerwijze, ter vervulling van des Groten Schepers barmhartig plan, een kracht der opstanding zijn, en de opstanding moet onvermijdelijk de mens geworden uit hoofde van de val; en de val kwam door overtreding; en omdat de mens viel, werd hij van de tegenwoordigheid des Heren uitgesloten.

'Daarom moest het noodzakelijkerwijze een eindeloze verzoening zijn; indien het geen eindeloze verzoening ware,

zou deze verderfelijkeit geen onverderfelijkeit kunnen aandoen. Dan had het eerste oordeel over de mens uitgesproken, noodzakelijk van eeuwige duur moeten zijn. En als dit zo was, had dit lichaam in de schoot der aarde moeten liggen om uitte te vallen en te vergaan, zonder ooit te herrijzen.

'O, de wijsheid Gods, Zijn barmhartigheid en genade! Want ziet, indien het vlees niet meer zou opstaan, zouden onze geesten aan die engel moeten worden onderworpen, die uit de tegenwoordigheid van de Eeuwige God is gevallen en de duivel werd; en zij zouden nimmer herrijzen.

'En onze geesten hadden aan hem gelijk moeten worden, duivels, engelen van een duivel, uitgesloten uit de tegenwoordigheid van onze God, om bij de vader der leugens te vertoeven in de ellende, waarin hij zelf ook is' (vss. 6–9).

De val van Adam bracht een lichamelijke dood over de hele mensheid en ook een geestelijke dood, namelijk een scheiding van God; en de mens kon niet op eigen kracht in Gods tegenwoordigheid terugkeren. Door de verzoening en de opstanding van Jezus Christus wordt de hele mensheid van beide soorten dood verlost en worden wij teruggebracht in de tegenwoordigheid van God om geoordeeld te worden.

Jakob vervolgt: 'En deze dood, waarvan ik heb gesproken, die de geestelijke dood is, zal zijn doden opgeven; deze geestelijke dood is de hel; daarom moeten dood en hel hun doden opgeven, en de hel moet haar gevangen geesten opgeven en het graf zijn gevangen lichamen; en de lichamen en de geesten der mensen zullen weder met elkander worden verenigd; en het geschiedt door de kracht der opstanding van de Heilige Israëls.

'O, hoe groot is het plan van onze God! Want anderdeels moet het paradijs van God de geesten der rechtvaardigen opgeven, en het graf de lichamen der rechtvaardigen; en de geest en het lichaam worden tot één herenigd, en alle mensen worden onverderfelijk en onsterfelijk; en zij zijn levende zielen' (vss. 12–13).

HET GETUIGENIS VAN ABINADI

De profeet Abinadi legt uit dat de Messias, die de opstanding van de doden teweeg zal brengen, niemand anders is

dan Jehova Zelf, de schepper van de wereld. 'Ja, en zelfs al de profeten, die sedert de aanvang der wereld hebben geprofeeteerd – hebben zij niet (...) gezegd, dat God Zelf onder de mensenkinderen zou nederkomen en de gedaante van een mens zou aannemen, (...) en hebben zij niet tevens gezegd, dat Hij de opstanding der doden zou tweeebrengegen, en dat Hij Zelf zou worden verdrukt en geslagen?' (Mosiah 13:33–35.)

Abinadi zegt verder: 'Welnu, indien Christus niet in de wereld was gekomen – om van toekomstige dingen te spreken, alsof ze reeds waren geschied – dan kon er geen verlossing zijn geweest.

'En indien Christus niet uit de doden was opgestaan, of niet de banden des doods had verbroken, opdat het graf geen overwinning en de dood geen prikkel zou hebben, dan had er geen opstanding kunnen zijn.

'Maar er is een opstanding; daarom heeft het graf geen overwinning en de prikkel des doods is in Christus vernietigd. (...)

'Deze sterfelijkheid zal onsterfelijkheid, en deze verderfelijkheid onverderfelijkheid aandoen' (Mosiah 16:6–8, 10).

AMULEK SPREEKT OVER DE OPSTANDING

Amulek voegt een aantal belangrijke punten toe aan ons begrip van de opstanding. Over de Zoon van God zegt Amulek: 'Hij (...) zal de overtredingen op Zich nemen van hen, die in Zijn naam geloven; en dit zijn zij, die het eeuwige leven zullen hebben; en de zaligheid komt tot niemand anders.

'Daarom blijven de goddelozen alsof er geen verlossing was geschied, uitgezonderd het losmaken van de banden des doods; want zie, de dag komt, dat allen uit de doden zullen opstaan en voor God staan om volgens hun werken te worden geoordeeld.

Toen de Heiland na zijn verrijzenis met twee discipelen 'aanlag' heeft Hij laten zien dat een opgestaan lichaam stoffelijk is. Zijn lichaam had ook meer capaciteiten dan daarvoor (zie Lucas 24:13–32).

'Welnu, er is een dood, de tijdelijke dood genaamd; en de dood van Christus zal de banden van deze tijdelijke dood verbreken, zodat allen uit deze tijdelijke dood zullen worden opgewekt.

'De geest en het lichaam zullen (...) worden herenigd (...) en wij zullen voor God worden gebracht (...) en een heldere herinnering van al onze schuld hebben.

'Welnu, deze herstelling zal tot allen komen, zowel oud als jong, zowel dienstknecht als vrije, zowel man als vrouw, zowel goddeloze als rechtvaardige; (...) en allen zullen voor de rechterstoel van Christus, de Zoon, en God, de Vader, en de Heilige Geest, (...) worden geleid en gehoord om naar hun werken te worden geoordeeld (...).

'(...) Ik zeg u, dat dit sterfelijke lichaam tot een onsterfelijke lichaam wordt opgewekt; dat is, uit de dood, ja, uit de eerste dood, tot het leven, *zodat zij niet meer kunnen sterven, en hun geest zich met hun lichaam verenigt, om nimmermeer te worden gescheiden*; dus wordt het geheel geestelijk en onsterfelijk, zodat het geen verderf meer kan zien' (Alma 11:40–45; cursivering toegevoegd).

Opvallend is vooral dat Amulek zegt dat de geest en het lichaam nooit meer zullen worden gescheiden. Herrezen wezens kunnen niet opnieuw sterven. Zij kunnen niet worden gereïncarneerd. De vraag rijst soms of Jezus de Heiland van andere werelden is. Het antwoord is bevestigend. Heeft Hij op die andere werelden geleden, is Hij daar gestorven en opgestaan? Het antwoord moet wel ontkennend zijn. Als het ergens anders gebeurd was, had het hier niet kunnen gebeuren. Zoals in de Schriften staat, kunnen het lichaam en de geest van een opgestaan wezen niet gescheiden worden; als Jezus dus op een andere wereld uit de dood was opgestaan, had Hij op deze wereld niet geboren kunnen worden, en ook had Hij niet gekruisigd kunnen worden en kunnen herrijzen. Zullen de zonen des verderf verrijzen? Ja. Zullen zij opnieuw een lichamelijke dood sterven? Niet volgens de tekst die we juist gezien hebben. Zij zullen van de tegenwoordigheid van God worden afgesneden, dat wil zeggen dat ze de *geestelijke dood* zullen ondergaan, maar, voor zover wij weten, kunnen ze niet nog eens een lichamelijke dood sterven.

HET GETUIGENIS VAN ALMA

Alma heeft de leer van de opstanding aan zijn zoon onderwezen. Hij zei: 'Zie, er is een tijd vastgesteld, waarop allen uit de doden zullen verrijzen. (...)

'Of er nu maar één opstanding der doden zal plaatsvinden, of dat er ook een tweede of een derde verrijzenis zal zijn, dat komt er niet op aan, want God weet al deze dingen' (Alma 40:4–5).

Alma zei dat het woord *opstanding* volgens hem betekende dat 'de geest (...) met het lichaam [zal] worden herenigd (...) ieder lichaamsdeel en gewricht (...); ja, zelfs niet één haar van het hoofd zal verloren gaan, maar alle dingen zullen in hun eigen en volmaakte gedaante worden hersteld' (vs. 23).

Alma heeft het verband tussen de val, de verzoening en de opstanding als volgt uitgelegd: 'Aldus zien wij, dat het ganse mensdom was gevallen en in de macht der gerechtigheid [Gods] was, (...) die hen voor immer van Zijn tegenwoordigheid afsneed.

'En nu kon het plan der barmhartigheid niet worden volvoerd, tenzij er een verzoening zou worden gemaakt; daarom maakt God Zelf verzoening voor de zonden der wereld om het plan der barmhartigheid te volvoeren, en de eisen der gerechtigheid te bevredigen, opdat God een volmaakt, rechtvaardig en tevens een barmhartig God zou zijn.

'(...) en de barmhartigheid komt tengevolge der verzoening; en de verzoening brengt de opstanding der doden teweeg; en de opstanding der doden voert de mens in de tegenwoordigheid van God terug; (...) om volgens de wet en de gerechtigheid naar hun werken te worden geoordeeld' (Alma 42:14–15, 23).

HET VERSLAG VAN OOGGETUIGEN

In 3 Nephi 11 lezen we over het bezoek dat de Heiland aan het land Overvloed heeft gebracht, waar Hij zijn lichaam aan de menigte toonde en ze met hun handen liet voelen dat het een tastbaar, echt lichaam was. Nephi

schrijft: 'Zij zagen een Mens uit de hemel nederdalen; (...) en Hij kwam neder en stond in hun midden; (...)

'En Hij strekte Zijn hand uit, en sprak (...) en zeide:

'Ziet, Ik ben Jezus Christus, Die in de wereld zou komen, zoals de profeten hebben getuigd.

'En (...) zij werden indachtig, dat onder hen was geprofeeterd, dat Christus Zich na Zijn hemelvaart aan hen zou vertonen.

'En de Here sprak tot hen, en zeide:

'Staat op en nadert tot Mij, opdat gij uw handen in Mijn zijde zult kunnen steken, en opdat gij tevens de tekenen der nagelen in Mijn handen en in Mijn voeten zult kunnen voelen, zodat gij moogt weten, dat Ik de God van Israël ben, en de God der ganse aarde, en voor de zonden der wereld ben gedood.

'En de schare trad toe, en stak de handen in Zijn zijde, en voelde de tekenen van de nagelen in Zijn handen en in Zijn voeten; en dit deden zij (...) totdat zij (...) met hun ogen zagen en met hun handen voelden, en met zekerheid wisten en getuigden, dat Hij het was, van Wie door de profeten was geschreven, dat Hij zou komen.

'En (...) [zij] riepen éénstemmig uit:

'Hosanna! Gezegend zij de naam van de Allerhoogste God! En zij vielen aan de voeten van Jezus neder en aanbaden Hem' (3 Nephi 11:8–17).

Die geweldige verklaring dat Jezus Christus de God van Israël is, en de mensheid heeft verlost van de val van Adam, en uit het graf is opgestaan en een lichamelijke opstanding voor de hele mensheid tot stand heeft gebracht, waardoor iedereen voor God zal verschijnen om te worden geoordeeld, wordt duidelijk in het Boek van Mormon uitgelegd. Dat is de geweldige boodschap van dat boek.

HEDENDAAGSE OPENBARING

Diezelfde leer vinden we, verfijnd en verduidelijkt, in de Leer en Verbonden, de Parel van grote waarde, en in de leringen van de profeet Joseph Smith en andere profeten van deze bedeling.

In een bewogen toespraak over de opstanding in

1 Korintiërs 15 stelt Paulus de vragen: 'Hoe worden de doden opgewekt? En met wat voor lichaam komen zij?' (vers 35). Hij beantwoordt deze vragen met een uitleg over de drie graden van heerlijkheid (zie vss. 37–44). De eerste vraag is zowel door president Brigham Young (zie *Journal of Discourses*, deel 6, blz. 275; deel 15, blz. 137–139) als door ouderling Erastus Snow (idem, deel 25, blz. 34) op bijzondere wijze beantwoord, toen zij uitlegden dat de opstanding op dezelfde wijze zal worden uitgevoerd zoals andere zaken in het koninkrijk: door degenen die daartoe het gezag bezitten, en in opdracht. Men kan zichzelf niet dopen, en men kan anderen niet dopen als men niet zelf gedoopt en geordend is en het gezag daartoe heeft ontvangen. Zo kan men ook zijn eigen opstanding niet teweegbrengen, maar men zal worden opgeroepen door iemand die daartoe het gezag bezit. Na hun opstanding zullen bepaalde mannen het gezag ontvangen om deze verordening te verrichten, waardoor zij dan anderen kunnen laten opstaan.

In een andere hedendaagse openbaring lezen we dat een opgestaan lichaam onontbeerlijk is om een volheid van vreugde te ervaren (zie Leer en Verbonden 93:33–34). En in Leer en Verbonden 45:17 en 138:50 lezen we dat geesten in de geestenwereld in het hiernamaals de langdurige scheiding van geest en lichaam zullen beschouwen als een soort gevangenschap. De profeet Joseph Smith heeft uitgelegd: 'Wij zijn naar de aarde gekomen om een lichaam te krijgen en dat in het celestiale koninkrijk

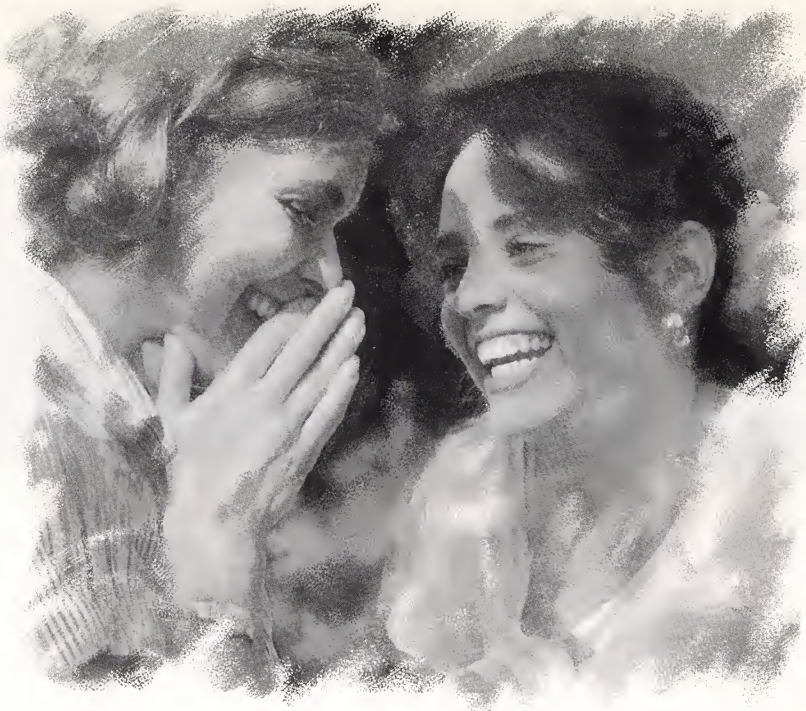
De inwoners van Amerika uit vroeger tijden voorzien in een tweede getuigenis van de opstanding van de Heer. Onmiddellijk na zijn opstanding heeft Hij de rechtschapen Nephieten bezocht, en in 1820 zijn Hij en zijn Vader in een bos bij Palmyra (New York) aan de profeet Joseph Smith verschenen.

God rein aan te bieden. Het grote beginsel van gelukzaligheid bestaat uit het bezitten van een lichaam. De duivel heeft geen lichaam en daarin ligt zijn straf' (*Leringen van de profeet Joseph Smith*, blz. 162). Bij een andere gelegenheid heeft de profeet gezegd: 'niemand kan deze zaligheid verwerven als hij geen tabernakel [stoffelijk lichaam] heeft' (idem, blz. 269).

Uit hedendaagse openbaring blijkt dat niet alleen de mens, maar elke vorm van leven een opstanding zal beleven (zie Leer en Verbonden 29:23–25).

De slechte enkele inzichten over de opstanding die ons door hedendaagse profeten en apostelen zijn gegeven. Uit deze leringen en die uit oude schriftuur en voorgaande bedelingen putten wij hoop en moed, naarmate we ze beter begrijpen.

Bij iedere verkondiging van het evangelie van Jezus Christus, vanaf de tijd van Adam tot heden, is ook de opstanding verkondigd. De opstanding van de doden is een heerlijke en wonderbaarlijke realiteit. □

ZIJN BEELD IN HAAR GELAAT

Mijn leven was leeg; ik voelde me waardeloos. Toen sloot Julie vriendschap met me en zorgde ervoor dat ik de Heiland vond.

(De naam van de auteur is bekend bij de redactie)

Ik ben geboren in een HLD-gezin en gedoopt toen ik acht was; ik ging trouw naar de kerk en het seminarie. Maar hoewel het evangelie altijd deel van mijn leven was geweest, was ik niet echt bekeerd.

Als seminarieleerling had ik de goede gewoonte ontwikkeld om elke dag de Schriften te bestuderen, wat me jaren-

lang goed heeft geholpen. Maar ik kon mezelf er nooit toe brengen om echt te bidden. Ik had in mijn jeugd veel fouten gemaakt, waardoor bidden pijnlijk en moeilijk leek.

Ik ging studeren, en toen ik 21 was, verongelukte mijn vader onverwacht. In mijn verbittering hield ik op met het lezen van de Schriften.

Er gingen jaren voorbij. Ik sloot een tempelhuwelijk en bracht drie kinderen ter wereld, terwijl mijn echtgenoot zich door zijn rechtenstudie heen worstelde. Omdat ik mezelf niet voedde door middel van schriftstudie en niet ernstig bad, stond ik door de moeilijkheden en frustraties van die periode open voor de invloed van de tegenstander. Mijn gevoelens werden aangetast door boosheid en het idee dat ik mislukt was.

Toen mijn man was afgestudeerd, vond hij een baan waardoor wij naar een andere staat moesten verhuizen. Ik had al in veel delen van de Verenigde Staten gewoond, maar daar voelde ik me absoluut niet thuis. Onze wijk was in een tamelijk rijke buurt. Mijn man en ik hadden veel studieschulden en heel weinig bezittingen. We reden in een oude auto, onze kleren waren uit de tijd, en we hadden tweedehands meubelen die niet bij elkaar pasten. Het verschil was duidelijk en daar leed ik onder.

Het was niet zo dat ik begeerde wat anderen hadden. Ik hield het gewoon niet voor mogelijk dat zij me beschouwden als een waardevol iemand, terwijl ik zo weinig bezat.

De maanden verstreken, en ik had grote moeite om vrienden te vinden in de wijk. In de verschillende studentenwijken, had ik me redelijk op mijn gemak gevoeld, maar nu voelde ik me geïntimideerd en afgesloten van de vrienden en familieleden voor wie ik belangrijk was.

De anderhalf jaar die verstreken, duurden lang. Ik voelde me onzekerder en minder geaccepteerd dan ik me had gevoeld sinds mijn tienertijd op de middelbare school. Ik probeerde zelfs niet meer om aansluiting te krijgen.

Toen begon een lid van de wijk, Julie, een zuster die ik zeer bewonderde, toenadering te zoeken. Zij was tien jaar ouder dan ik en een vrouw met groot geloof die door iedereen werd gerespecteerd. Ik kon niet geloven dat zij me echt wilde leren kennen, maar ik was zo eenzaam dat ik haar uitnodiging aannam om elke morgen ergens in de buurt met haar en een paar vriendinnen te gaan joggen.

Julie kwam elke dag, vlak na haar ochtendgebed en schriftstudie. Ze was altijd vol enthousiasme over het evangelie, de Schriften en de inzichten die ze tijdens het lezen kreeg. Als je samen met haar liep, was het alsof je een gees-

Als je met Julie liep, was het alsof je een geestelijk programma of het seminarie volgde. Ze was altijd vol enthousiasme over het evangelie, de Schriften en de inzichten die ze tijdens het lezen kreeg.

telijk programma of het seminarie volgde. En ze leek oprechte belangstelling voor mij te hebben; ze luisterde naar mijn frustraties en angsten zonder er een oordeel over te vellen.

Julie's enthousiasme was onweerstaanbaar voor me. Ik volgde haar voorbeeld en voor het eerst in zeven jaar ging ik me wijden aan regelmatige, serieuze schriftstudie.

Ik begon dagelijks de invloed van de Heilige Geest in mijn leven te voelen, en ik merkte dat ik in staat was om in mijn roeping als raadgeefster van de bijenkorfmeisjes de leiding van de Geest te volgen. Ik besepte ook dat ik, ondanks mijn lijfelijke aanwezigheid in de vergaderingen en andere activiteiten, jarenlang geestelijk inactief was geweest.

Toen kwam ik op een dag iets te laat in de kerk. Julie leidde de muziek, zoals ze iedere week deed. Ik keek haar aan. Haar glimlach was prachtig, stralend, op de een of andere manier vol licht. Ze keek me recht aan, en ik was overmand door een overstelpend gevoel van warmte, vrede en vreugde. Ik was verrast. Ik wist dat ik de Geest heel sterk voelde, maar ik begreep niet wat dat gevoel betekende.

Tijdens de zondagsschool en de avondmaalsdienst dacht ik er steeds over na, en al die tijd koesterde ik dat gevoel van grote vrede en vreugde. Tegen het einde van de dienst begreep ik waarom ik dat getuigenis had gekregen. Ik besepte dat Julie, die vervuld was van de Geest, bewust probeerde om door het licht van haar gelaat de liefde van de Heiland op de mensen in de wijk over te dragen (zie Alma 5:14, 19).

En toen kwamen mij de gefluisterde woorden die mijn leven veranderden in gedachten: 'Jij moet proberen ook zo te worden.' Ik was stomverbaasd. Plotseling zag ik de dingen in een ander licht. Ik moest leren om net zo te glimlachen en de liefde en de vriendelijkheid die Julie over mij had uitgestort, op anderen over te brengen. Ik begreep voor het eerst dat het niemand iets zou kunnen schelen hoe mijn kleren, mijn auto of mijn huis eruit zagen, als mijn gezicht de liefde van Christus uitstraalde.

Daarna werd mijn leven heel anders. De volgende maand kwam ik op de huiselijk-levenavond, waar ik me altijd hopeloos ongemakkelijk had gevoeld. Ik keek rond in het lokaal vol zusters alsof ik hun gezicht voor het eerst zag. Het leek wel alsof iedereen mijn vriendin al was, of er een nodig had. Ik zag geen arrogantie of oordeel in hun ogen. De gedachte daaraan kwam niet eens in me op. Ik probeerde te weten te komen wat ik kon geven.

Daarna werd ik steeds volwassener wat betreft mijn motivatie en mijn verwachtingen. Naarmate ik de Geest in mijn leven sterker ging voelen, verlangde ik naar de kracht en het geloof om alles te doen wat de Heer zou kunnen vragen.

Omstreeks die tijd bezocht ik een haardvuuravond waar Julie een toespraak hield; ze sprak veel over het gebed. Ik nam haar raad ter harte en besloot dat ik 's morgens en 's avonds heel oprecht zou gaan bidden. Ik stond eerder op, trok 15 tot 20 minuten uit om te bidden, en beschouwde dat als een afspraak met de belangrijkste persoon in mijn leven. Ik merkte dat ik antwoorden en leiding kon ontvangen op een manier die ik daarvoor nooit ervaren had.

Ik begon aan een intensieve studie van de verzoening. En ik bestudeerde de leer van de verandering van hart en de betekenis van wedergeboren worden. Naarmate ik studeerde, ontwikkelde ik een diep respect voor de Heiland, voor de kracht van zijn verzoening, en voor de doeltreffendheid waarmee ik van mijn tekorten en zwakheden verlost werd.

Op een dag las ik Mosiah 5:7-8: 'En nu zult gij (...) de kinderen van Christus worden genoemd; (...) want gij zegt, dat uw hart door geloof in Zijn naam is veranderd; daarom zijt gij uit Hem geboren en zijt gij Zijn zonen en Zijn dochteren geworden.'

Naarmate ik een diep respect voor de Heiland ontwikkelde, begon ik mezelf te zien als iemand die alle redenen had om positief te zijn. Mijn kinderen vroegen me waarom ik zo vaak glimlachte, en mijn man vroeg waarom we nooit meer ruzie hadden.

'En onder deze benaming zijt gij vrijgemaakt en er is geen andere benaming, waaronder gij kunt worden vrijgemaakt.'

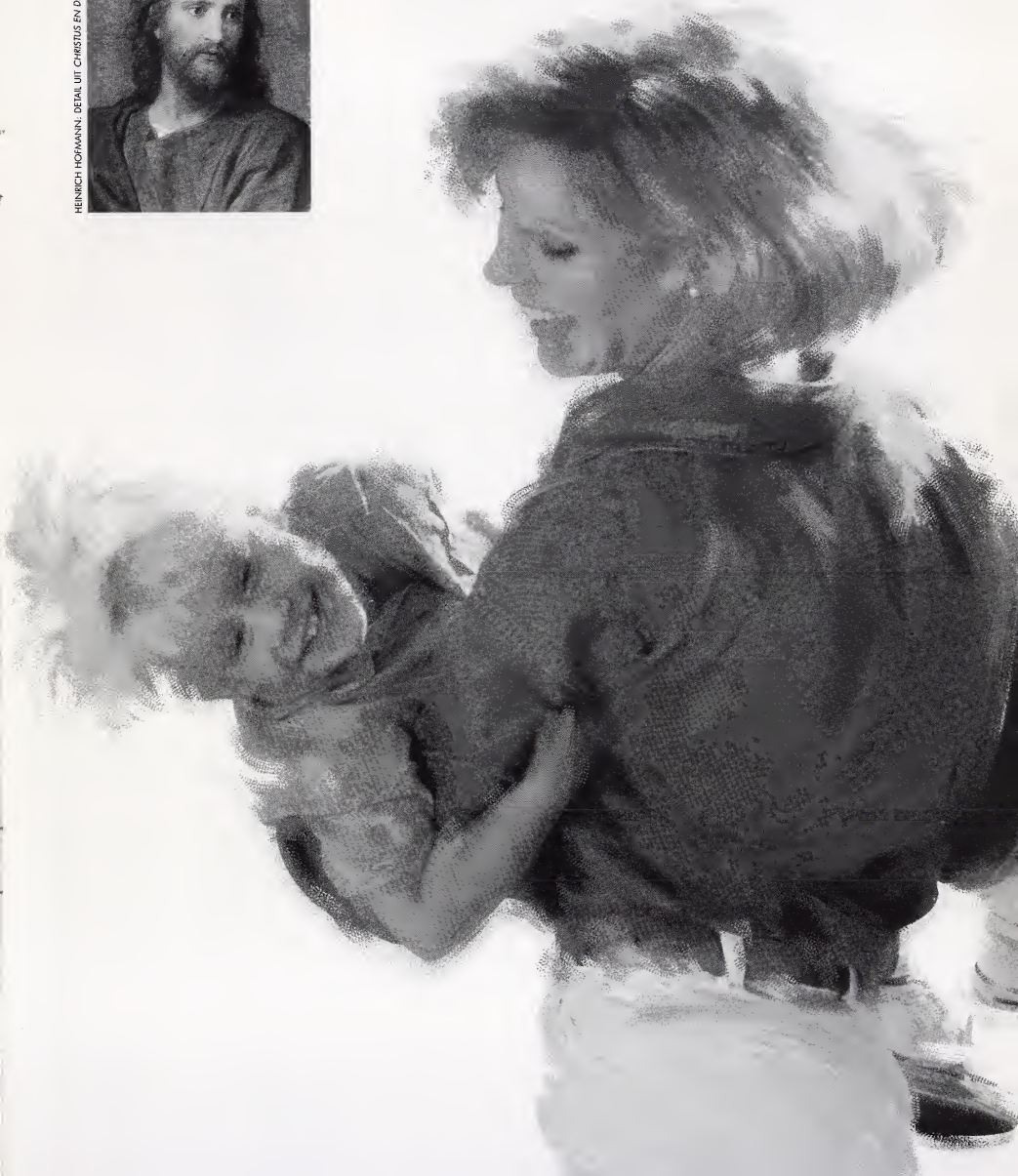
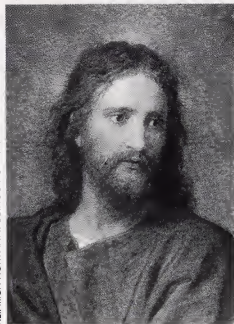
Nu begreep ik het woord *vrijgemaakt*. Ik was bevrijd van zoveel angsten, ontoereikendheid en negatieve gevoelens dat het leek alsof tastbare boeien van mijn handen en voeten vielen. Mijn houding veranderde naarmate ik mezelf ging zien als iemand die alle redenen had om positief te zijn. Mijn kinderen vroegen waarom ik zo vaak glimlachte. Mijn man vroeg waarom we nooit meer ruzie hadden. Mijn moeder en mijn broers vroegen alleen maar: 'Wat is er gebeurd?'

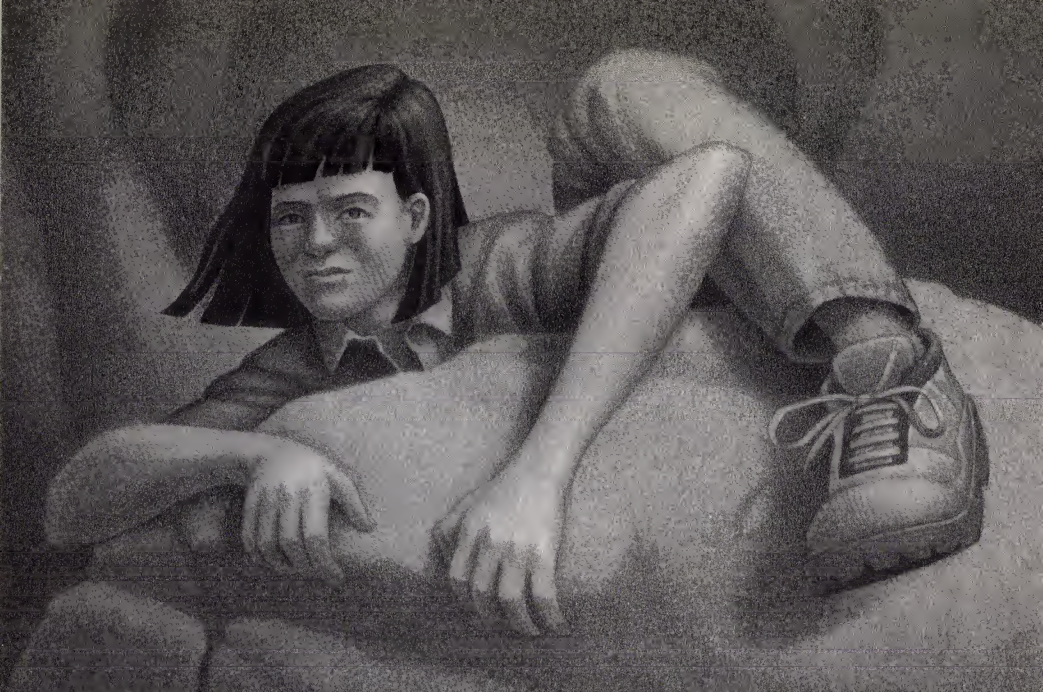
Ik ben drie jaar in die wijk gebleven, waar ik me aanvankelijk zo slecht op mijn gemak had gevoeld. De laatste 18 maanden waren prachtig, en gaven veel voldoening. Soms kreeg ik met moeilijkheden te kampen, maar ik voelde ook de zekerheid dat de Heer mij indachtig was en dat ik pijnlijke dingen meemaakte om erdoor te groeien.

Tegen de tijd dat ik de wijk verliet, voelde ik niet alleen dat de leden daar van me hielden, maar ook dat ze me vertrouwden en respecteerden. Ik had op geestelijk gebied veel meegemaakt wat me nederig had gemaakt, en ik was volop in de gelegenheid gesteld om te dienen, toespraken te houden en les te geven. De wijk was mijn dierbare familie geworden.

Julie blijft een lieve vriendin. Haar gave om licht uit te stralen, blijft een uitwerking hebben op mijn leven en dat van vele anderen. Door haar voorbeeld heb ik gezien hoe ik de Heiland, de Bron van licht, kan leren kennen. En daarvoor heb ik veel mensen kunnen opbeuren, liefhebben en troosten. Ik geloof dat ook ik op een dag, als ik vooruitgang blijf maken, vervuld zal zijn met zijn liefde en zijn beeld in mijn gelaat zal ontvangen. □

HENRICH HOFMANN: BEHAL UIT CHRISTUS EN DE MIKE JONGEING

DENK AAN DEZE PLEK

Crystal Thomas

ILLUSTRATOR: SIVIN KROH

Toen we in de ijzige grot kwamen, merkte ik meteen hoe koud het er was. En hoe verder we de grot in gingen, hoe donkerder en spookachtiger het werd. Een trektocht had ons tijdens een meisjeskamp in die donkere, droefgeestige grot gebracht. Maar het verrassende was dat de tijd die ik daar doorbracht, me de kans gaf om na te denken over de richting waarin mijn leven ging. En ik besloot dat er dingen waren die ik wilde veranderen.

Al spoedig kwamen we op een plek waar we over grote keien moesten klimmen om onze bestemming te bereiken. Ik bedacht hoe deze grote keien op mijn eigen, persoonlijke obstakels leken. En zo vroeg ik me af of ik voorzichtig en vol vertrouwen over mijn problemen heen klom, of dat ik, zoals nu, worstelde om aan de overkant te komen.

Ik begon achter te raken. Ik keek op en zag de lich-

ten van de meisjes voor me uit, die verder gingen, haast alsof de rotsblokken er niet waren. Hun geloof scheen zo sterk te zijn dat ik een nieuwe krachtimpuls voelde, die me verder deed gaan.

Toen we het einde van de grot bereikten, liet een van onze leidsters ons onze zaklantaarns uitdoen. Toen het helemaal donker was, kwam de gedachte bij me op dat deze grot wel eens net zoals de plaats kon zijn waar Satan woont – koud en donker. Op dat moment besloot ik nieuwe doelen te stellen om terug te kunnen keren naar mijn Vader in de hemel en daar met mijn familie voor eeuwig te wonen.

De lichten gingen weer aan en we gingen allemaal naar buiten. Aan het begin van de grot was een met de hand geschilderd bord te zien met het opschrift 'Denk aan deze plek'. Dat, besloot ik, zou ik altijd doen, want hij had mij geholpen het goede te willen doen. □

Zorg dragen voor onze kerkgebouwen

Salt Lake City — Vanaf 1991 vraagt de kerk haar leden een belangrijk aandeel te hebben in het schoonmaken en netjes houden van de kerkgebouwen. De Ster sprak met Ted D. Simmons, directeur van de afdeling onroerend goed, om te zien hoe de zaken ervoor staan.

V: Kunt u ons geheugen opfrissen en vertellen wat er van de leden wordt verwacht?

A: In het verleden had elke conciërge één kerkgebouw onder zijn hoede. Die conciërge deed alles: stofzuigen, schoonmaken, stoelen klaarzetten, het openen en sluiten van het gebouw. Nu zijn er deeltijdkrachten die alleen de fundamentele schoonmaakwerkzaamheden verrichten. Al doende gebruikt de kerk haar middelen effectiever.

Maar door deze taakverandering voor de conciërges, is het takenpakket van de leden uitgebreid. Nu er niet meer voor elk kerkgebouw een voltijdconciërge is, zullen de leden een actievere rol moeten spelen bij het schoonmaken en netjes houden van het gebouw. Met de hulp van de leden kan de kerk een aanzienlijk bedrag aan schoonmaak- en onderhoudskosten uitsparen. Hoewel er voortdurend nieuwe kerkgebouwen worden opgeleverd, houden we ze nu tegen veel lagere kosten schoon en in goede staat. Met het bedrag dat jaarlijks wordt bespaard, kunnen we verschillende nieuwe kerkgebouwen neerzetten. De hulp van de leden is verstrekkend. Ik ben ervan overtuigd dat dit plan onder inspiratie van de Heer tot stand is gekomen.

V: Waaruit bestaan de taken van de leden?

A: Laat ik eerst opmerken dat we hopen dat de leden zullen meewerken wegens hun liefde en eerbied voor de Heiland. Het zijn zijn kerkgebouwen, waarin wij Hem aanbidden. Daarom behoren onze kerkgebouwen te allen tijde netjes te zijn. Ook zullen we, als we betrokken zijn bij de zorg voor onze kerkgebouwen, meer waardering voor hebben. In het verleden hielpen de leden bij de bouw van een nieuw kerkgebouw. Later droegen de leden bij aan het bouwfonds. Nu brengen de leden offers door zorg te dragen voor de gebouwen.

We vragen de leden om na afloop van de vergaderingen op zondag papiertjes op te rapen, tafels en stoelen recht te zetten, zo nodig het toiletpapier, papieren handdoekjes e.d. aan te vullen, en het gebouw anderszins netjes te houden. We vragen de leden doordeweeks te stofzuigen en na activiteiten de rommel op te ruimen. De leden hebben nu ook tot taak om ervoor te zorgen dat de leden het gebouw in kunnen en dat het na gebruik weer wordt afgesloten, dat de doopvont wordt gevuld, dat de avondmaalstafel wordt afgeruimd, dat de videoapparatuur gebruikt kan worden, dat het licht en andere apparatuur worden uitgedaan, dat de keuken na gebruik netjes wordt achtergelaten, dat de tuin wordt bijgehouden, dat de apparatuur in de mediatheek wordt onderhouden, dat er kleine reparaties worden verricht voor zover de leden daartoe in staat zijn, en dat er wordt deelgenomen aan de grote schoonmaak van binnen- en buitenboel.

De kerk zorgt dat er in elk gebouw een stofzuiger, borstels, bezems, vuilniszakken, schoonmaakmiddelen, en toiletpapier is.

Een propje papier oprapen of een stoel terugzetten is niet veel werk, maar als de leden daarin hun deel doen, kan een wijk vele uren aan werk besparen. Vermeignuldig dat met honderden wijken, dan spaart men echt veel uit. Het is onzin om mensen te betalen om de rommel op te ruimen die de leden eigenlijk niet hadden moeten maken of die ze, in geval van een ongelukje, zelf hadden kunnen opruimen. Waar het om neerkomt, is dat deze wijze van werken alleen kan slagen als de leden eraan meewerken.

Ted D. Simmons

'In het verleden hielpen de leden bij de bouw van een nieuw kerkgebouw. Later droegen de leden bij aan het bouwfonds. Nu brengen de leden offers door zorg te dragen voor de gebouwen.'

V: Kunt u ons goede voorbeelden geven?

A: Er zal een steviger band ontstaan tussen de leden van een wijk of gemeente als ze zich samen inzetten voor hun kerkgebouw. We hebben gehoord over units die een jaarlijks schoonmaakproject laten samenvallen met een leuke bezigheid zoals een wijkontbijt. Sommige ringen hebben twee zaterdagen per jaar een zogenaamde onderhoudsdag, waarop in alle wijken en gemeenten gewerkt wordt aan de binnen- en buitenboel van de gebouwen. In een bepaalde ring verrichtten de leden extra schoonmaakwerkzaamheden aan de gebouwen toen de conciërge van de ring langdurig ziek was. Toen er in de buurt waarin het kerkgebouw lag veel werd ingebroken, bewaakten de leden 's nachts bij toerbeurt het gebouw.

We weten dat veel leden al voor deze verandering zorg droegen voor het gebouw, maar nu vragen we iedereen om deel te nemen.

V: Doen de plaatselijke leiders ook hun deel?

A: Het is over de hele wereld zo dat wanneer de plaatselijke leiders hun eerbied voor de Heer tonen door bij te dragen tot de zorg van het kerkgebouw, dat van invloed is op alle leden in hun unit. Bovendien zorgt

De leden zijn samen verantwoordelijk voor het schoonmaken en -houden van het gebouw waarin zij vergaderen.

hun betrokkenheid ervoor dat ze zo nu en dan preventieve-onderhoudszaken ter tafel brengen in de vergadering. De sleutel is de leden bewust te maken van de onderhoudsbehoeften. Tenslotte zijn de meeste mensen bereid te helpen, maar ze moeten door hun leiders worden geïnformeerd, aangemoedigd en gemobiliseerd, zodat niet de hele

last op een paar leden neerkomt. Is het geen verademing om een kerkgebouw in te lopen dat er net zo schoon uitziet als de tempel? Onze kerkgebouwen kunnen dichtbij die norm komen! Als iedereen meedoet, kan uit het kleine het grote voortkomen. Als u volgende keer een propje ziet liggen, hopen we dat u het oppraapt. Dat is ook de Heer dienen. «

Familiemarkt in Rotterdam

Op zaterdag 13 april wordt in het kerkgebouw aan het Schoonveld 60 in Rotterdam-Zuid van 10.00 tot 16.00 uur een gezinsmarkt gehouden die zal worden geopend door een prominente politicus. De markt vindt plaats in samenwerking met een dertigtal organisaties die zich bezighouden met de gezinsopvoeding en -problematiek. Het doel van de markt is ouders zoveel mogelijk informatie en hulp te bieden op het gebied van de opvoeding, in de hoop dat daar een preventieve werking van zal uitgaan.

Ouders weten vaak niet bij welke instantie ze terecht kunnen met hun zeer herkenbare gezinsproblemen, zodat het probleem uit de hand loopt. Ouders kunnen weliswaar vaak meer dan ze zelf denken, zeker als ze samen met hun kind naar de oplossing zoeken, maar hebben daarbij ook behoefte aan begeleiding van deskundigen. De deelnemende organisaties willen ouders wijzen op de bestaande mogelijkheden en daarmee drempelverlagend optreden. Uiteraard worden op de markt ook de leuke aspecten van de opvoeding belicht. Er zullen tevens activiteiten voor kinderen tot 12 jaar worden georganiseerd.

Onder andere de volgende organisaties verlenen hun medewerking aan de markt: Ambulant Jongerenwerk, Centrum voor Opvoedingsvragen, Gemeentebibliotheek Rotterdam, Nederlandse Voedselallergiestichting, Raad voor de Kinderbescherming, Stichting Jeugdwelzijnsinformatie. Deze en andere organisaties krijgen gratis de gelegenheid bekendheid te geven aan

hun organisatie.

Ook De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zal vertegenwoordigd zijn en haar visie op het gezin presenteren.

Janette Hales Beckham, algemeen jongevrouwenpresidente, heeft in de laatste conferentietoespraak o.a. gezegd: 'Er schuilt een kracht in goedheid die men vaak in de huishoudelijke kring leert. Ontbreekt zij, dan is er een leemte.' Zuster Chieko N. Okazaki, eerste raadgeefster in het algemeen presidium zustershulpvereniging heeft gezegd: 'Ieder gezin is waardevol en dierbaar, of het nu worstelt met problemen waaraan geen einde lijkt te komen of in ideale omstandigheden verkeert. De Heiland wil dat het u lukt. Onze hemelse Vader houdt van u. Wij bidden dat u kracht mag krijgen, dat u de hulp mag ontvangen die u nodig hebt, en dat u andere mensen in nood hulp mag bieden.'

Deze markt wordt gehouden onder auspiciën van de afdeling public relations van de ring Rotterdam, in navolging van de wijk Haarlem, die vorig jaar met veel succes een soortgelijke activiteit heeft georganiseerd. Ongeveer 600 mensen hebben dat evenement toen bezocht.

Wij verwachten dat de markt ertoe zal bijdragen dat veel ouders hierdoor met hernieuwde moed, inspiratie en kennis hun belangrijke taak zullen voortzetten.

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met Samantha Broekzitter, tel.: 018-1616858 en Neeltje Ardon, tel.: 010-4224514. «

40
124
87
197

Schiedam/Vlaardingen: de toekomst aan onze kant

Jan Thiel

De geschiedenis

In de Nederlandse geschiedenis van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligender Laatste neemt de gemeente Schiedam/Vlaardingen een bijzondere plaats in. Het is immers de enige unit met twee plaatsnamen, terwijl het gebied een veel grotere oppervlakte omspant en in tweeën wordt gedeeld door de Nieuwe Waterweg. Aan de noordzijde van Hoek van Holland tot en met Schiedam, aan de zuidzijde het westelijke deel van Voorne en Putten tot het Voornskanaal, wat een moeilijk bereikbaar gebied is qua openbaar vervoer.

Vlaardingen, waar ons kerkgebouw staat, is al een oude stad, die ongeveer een kwart eeuw geleden zijn 700-jarig bestaan als stad vierde.

Hoelang de gemeente Schiedam/Vlaardingen bestaat weet ik niet, van oudere leden heb ik in het verleden gehoord dat in het begin van de jaren vijftig het grootste deel van de gemeente is vertrokken naar Salt Lake City, toen is ook de gehele gemeente Maassluis geëmigreerd.

» »

De priesterschap van de gemeente Schiedam/Vlaardingens.

Onder: De jongevrouwen en hun leidsters, zuster Filesia (r) en zuster Van Rangelrooy (l).

Uit historisch onderzoek weet ik wel zeker dat het pand, een voormalig herenhuis dat ooit gebouwd is voor de familie Verkade (van de koekjes), waar onze gemeente in gevestigd is, op 30 november 1956 van de weduwe Niemandsverdriet is gekocht door de toenmalige zendingspresident Sperry. Voordien kerkte men in een gehuurde ruimte aan de haven. Dat was toen de zelfstandige gemeente Vlaardingens. In Schiedam was een afhankelijke gemeente Schiedam onder de hoede van de wijk Rotterdam-Noord die kerkte in de feestzaal van een café. In 1964 zijn ze samengevoegd tot de gemeente Schiedam/Vlaardingens met broeder Albert Geerstma als eerste gemeentepresident. Uit die periode zijn Liesbeth Thiel-Ottevanger van Schiedam en Thea van der Weijden-van Bruggen van Vlaardingens de enige actieve leden die nog binnen de grenzen van de gemeente wonen.

Veel leden, ook uit die tijd, wonen nu ergens anders, want ondanks de vele leden die uit de gemeente verhuisd zijn en elders actief zijn (o.a. in Rotterdam 1 en 2, Capelle, Utrecht, en tot ver over de landsgrenzen) is Schiedam/Vlaardingens altijd blijven bestaan. Ook al is er verschillende malen aan gedacht om de gemeente op te heffen, de gemeente heeft de stormen doorstaan. Er zijn perioden geweest, waarin een bijzonder

groot ledental actief was. Dan verhuisde of emigreerde er weer een gezin. Met als gevolg dat de gemeente dan weer bijzonder klein was, maar de gemiddelde opkomst is toch altijd om en nabij de 35 geweest.

De gemeente nu

Op dit moment is broeder Gerard van Rangelrooy gemeentepresident. Samen met zijn raadgever, broeder Gerrit van der Peppel, geeft hij leiding aan de gemeente. In het ouderlingenorquom wordt bij toerbeurt

DE KINDERSTER

96E JAARGANG

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

APRIL 1996

NEPHI KRIJGT GROTE MACHT

Terwijl Nephi nadacht over wat de Heer hem had laten zien en over de slechtheid van de Nephieten, liep hij verdrietig naar huis. Helaman 10:1-3

De Heer sprak tot Nephi, en prees hem omdat hij gehoorzaam was en onvermoeibaar probeerde het evangelie te verkondigen. Helaman 10:4

Nephi werd gezegend met de macht om alles te doen, omdat de Heer wist dat Nephi die macht op een goede manier zou gebruiken. Helaman 10:5-7

De Heer zei tegen Nephi dat hij de mensen moest waarschuwen dat ze hun ondergang tegemoet gingen als ze zich niet bekeerden. Nephi ging de mensen direct waarschuwen. Helaman 10:11-12

De Nephieten geloofden Nephi niet. Ze probeerden hem in de gevangenis te gooien. Helaman 10:14-15

Nephi werd door de macht van God beschermd, en hij ging overal het woord van God aan de mensen verkondigen. Helaman 10:16-17

Maar de Nephieten werden zelfs nog slechter, en er waren overal in het land oorlogen. Helaman 11:1-2

Nephi bad om een hongersnood, in de hoop dat de Nephieten door gebrek aan voedsel nederig zouden worden en zich daardoor zouden bekeren. Helaman 11:3-4

Er kwam hongersnood: er viel geen regen, dus de grond droogde uit en het graan kon niet groeien. De mensen hielden op met vechten. Helaman 11:5-6

De mensen leden honger, en velen stierven. De mensen die in leven bleven, begonnen weer aan de Heer en aan de woorden van Nephi te denken. Helaman 11:7

De mensen bekeerden zich van hun zonden en smeekten hun rechters aan Nephi te vragen of hij wilde bidden dat er een eind zou komen aan de hongersnood. De rechters gingen naar Nephi toe. Helaman 11:8-9

Toen Nephi zag dat het volk nederig was geworden en zich bekeerde, vroeg hij de Heer een eind aan de hongersnood te maken. Helaman 11:10–12

De Heer verhoorde Nephi's gebeden, en de vruchten en het graan begonnen weer te groeien. De mensen verheerlijkten God en vonden Nephi een groot profeet. Helaman 11:17–18

De meeste mensen werden lid van de kerk. Ze werden rijk en hun steden werden groter. Er was vrede in het land. Helaman 11:20–21

Toen gingen een aantal Lamanieten, en een aantal Nephieten die zich voor die tijd bij de Lamanieten hadden aangesloten, vechten tegen de Nephieten. Helaman 11:24–25

De Nephieten probeerden hun vijanden (die rovers van Gadianton waren geworden) te vernietigen, maar dat lukte niet omdat ze zelf weer slecht waren geworden. Toen begonnen ze weer aan de Heer te denken. Helaman 11:28–34

Als de Nephieten goed leefden, werden ze door de Heer gezegend. Als ze trots werden en Hem vergaten, gaf Hij ze moeilijkheden om ervoor te zorgen dat ze weer aan Hem zouden denken. Helaman 12:1–3

HARRY ANDERSON: DE BEGREDE

MET DIE NAMEN

Dorothy Leon

Vroeger kregen veel mensen een naam die iets over ze zei. Koning Richard werd bekend als 'Richard Leeuwenhart' omdat hij zo onverschrokken en moedig was. De naam 'Iwan de Verschrikkelijke' van Rusland spreekt voor zichzelf. Johannes werd 'de Doper' genoemd omdat Jezus Zich door hem liet dopen.

En Jezus stond bekend als 'Jezus van Nazaret' om Hem te onderscheiden van anderen die ook Jezus heetten.

De naam Jezus is in het Hebreeuws *Jozua*. Dat betekent 'redder', of 'hij die te hulp komt'. De naam Jezus is in het Grieks *Isathai*. Dat betekent 'genezer van de mensenziel'.

De naam van Jezus betekent dus 'hij die komt redden en eeuwig leven zal geven'. Hij heeft nog veel andere namen, zoals 'Schepper' en 'Eniggeboren Zoon', die iets vertellen over zijn goede daden en wat Hij vertegenwoordigt. Door zijn daden en zijn bediening heeft Jezus meer dan

HARRY ANDERSON: DE WIEBROEMST

tweehonderd namen gekregen. Hier volgen een paar voorbeelden.

ALFA EN OMEGA

Ik ben de alfa en de omega, de eerste en de laatste, het begin en het einde (Openbaring 22:13; zie ook 3 Nephi 9:18).

Alfa is de eerste letter van het Griekse alfabet. Alfa betekent 'de eerste' of 'het begin'. Omega betekent 'de laatste van een reeks', 'het einde'. Als je de twee woorden *alfa* en *omega* bij elkaar zet, betekenen ze 'van het begin tot het einde', of 'van de eerste tot de laatste'. Als Jezus de alfa en omega genoemd wordt, betekent het dat Hij er altijd is geweest en er altijd zal zijn; Hij is eeuwig.

GOEDE HERDER

Ik ben de goede herder en Ik ken de mijne en de mijne kennen Mij (Johannes 10:14; zie ook Alma 5:38).

Waarom is Jezus bekend als 'goede herder', in plaats van gewoon 'herder'?

Toen de Heiland op aarde leefde, was herder een veel voorkomend beroep. Drie soorten mensen werden herder. De ene soort werd herder omdat zijn vader het ook was; hij was vanaf zijn jeugd bij zijn vader in de leer.

De tweede soort werd herder omdat hij van schapen hield en *wilde* leren hoe je schaapherder werd. Terwijl hij werkte en in de leer was, kreeg hij voedsel en een slaapplaats, en soms werd hij betaald met een of twee schapen.

De derde soort werd alleen herder voor het geld. Zo'n herder stond bekend als huurling. Als zijn dagtaak erop zat, ging hij naar huis. Als er tijdens zijn diensturen gevaar dreigde, vluchtte hij omdat hij bang was dat hij zelf gevaar liep. Hij liet de schapen achter, zonder leider.

De eerste twee soorten herder werden goede herders genoemd omdat zij hun schapen nooit alleen lieten, zelfs als hun eigen leven gevaar liep. Zij leidden de schapen over rotsachtige paden en liepen voor de schapen uit om er zeker van te zijn dat de weg veilig was. Zij leidden de schapen naar groene weiden waar ze konden grazen. Jezus was zo'n soort herder – een goede herder – voor alle mensen. Hij heeft zijn leven voor ons gegeven, en als wij Hem volgen, zal Hij ons naar het eeuwige leven leiden.

LAM GODS

Zie, het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt (Johannes 1:29; zie ook Alma 7:14).

Jonge schapen worden lammetjes genoemd. Lammetjes zijn aardige dieren. Ze zijn zuiver en onschuldig, en ze doen niemand kwaad.

Als iemand een lam genoemd wordt, betekent het dat hij zuiver en onschuldig, aardig en vriendelijk is.

In het Oude Testament werd een lam als offer aan God

gebruikt, voor de vergeving van zonden. Andere dieren werden ook wel als offerdier gebruikt, maar een lammetje werd het eerst en het meest gebruikt (zie Genesis 4:4).

Wij kennen Jezus als het Lam Gods omdat Hij het volmaakte offer was van onze hemelse Vader voor onze zonden (zie Johannes 1:29). Hij had geen fouten of onzuiverheden. Hij had een zuiver hart – Hij was onschuldig, aardig, vriendelijk en nederig, en Hij deed niemand kwaad. Hij was zonder zonde.

GENEESHEER

Zij, die gezond zijn, hebben geen geneesheer nodig, maar zij, die ziek zijn (Matteüs 9:12; zie ook Moroni 8:8).

Toen de Farizeeën aan de discipelen van Jezus vroegen waarom Hij aan tafel zat met tollenaars en zondaars, antwoordde Jezus: 'Zij, die gezond zijn, hebben geen geneesheer nodig, maar zij, die ziek zijn' (Matteüs 9:12). Waarom denk je dat Jezus Zichzelf een geneesheer noemde?

Geneesheren hebben geleerd om uit te zoeken wat iemand die ziek is, mankeert. Zij kunnen medicijnen en een behandeling voorschrijven en die persoon zeggen wat hij moet doen om beter te worden.

Geneesheren beloven dat ze de zieken en gewonden zullen helpen en degenen die hulp zoeken niet in de steek

zullen laten. Zij beloven dat ze anderen zullen leren hoe ze iemand kunnen genezen.

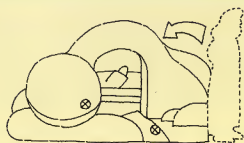
Jezus heeft mensen genezen. Hij genas de lammen, de blinden en de melaatsen. Hij genas ook mensen die ziek waren van de zonde die ze gedaan hadden. Hij keerde zich niet vol walging van ze af, maar Hij beschouwde de zondaar als iemand die leed en de genezende kracht van genade, liefde en vergeving nodig had. Hij heeft intens geleden voor berouwvolle zondaars, zodat zij vergeving konden ontvangen als zij zich echt zouden bekeren. De mensen die in Hem geloofden en zich bekeerden, zouden voor eeuwig bij Hem en onze hemelse Vader kunnen wonen. □

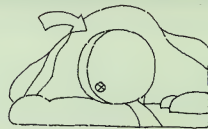
PAASVERHAAL

Aanwijzingen: plak bladzijde negen op dun karton en knip alle figuren uit. Knip de opening in de deur van het graf langs de stippellijn uit. Gebruik fasteners om de figuurtjes op de zwarte punten met elkaar te verbinden (zie tekening); de figuur die Jezus voorstelt wordt achter het graf vastgemaakt. Beweeg, terwijl je het verhaal vertelt, de bewegende delen zoals dat door de pijltjes wordt aangegeven.

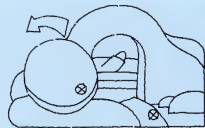
- 1** Toen Jezus gestorven was, werd zijn lichaam in een graf gelegd.
(Zie Matteüs 27:57-60.)

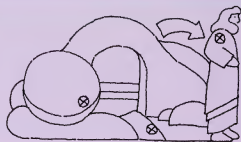
- 2** Er werd een grote steen voor de deur gerold om de opening af te sluiten.
(Zie Matteüs 27:60.)

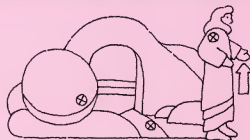
- 3** Op de derde dag kwam er een engel die de steen wegrolde.
(Zie Matteüs 28:2.)

- 4** Jezus stond weer op. Zijn geest en zijn lichaam werden herenigd.
(Zie Matteüs 28:6, 7.)

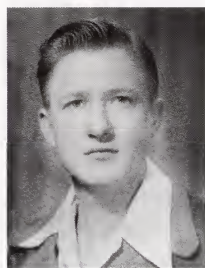

- 5** Toen er vrienden bij het graf kwamen, was het leeg. Zij kwamen erachter dat Jezus leefde.
(Zie Matteüs 28:8-9.)

ILLUSTRATOR: JULIE F. YOUNG

OUDERLING J BALLARD WASHBURN

Een persoonlijke boodschap
van ouderling J Ballard Washburn
van de Zeventig

Deze bladzijde, van boven naar beneden: Ouderling Washburn met zijn vrouw, Barbara. Op 16- of 17-jarige leeftijd. Op 10- of 11-jarige leeftijd. Als huisarts. Volgende bladzijde: Als eenjarige, op schoot bij zijn broer, Lark.

Toen ik nog een kleine jongen was, liepen mijn broer en ik vaak acht kilometer naar de boerderij waar mijn vader werkte. In de zomer was het heet en stoffig. Terwijl we voortsjokten en het zweet van ons gezicht droop, bad ik dat er voorbij de volgende bocht twee gezadelde paarden zouden staan zodat we snel naar de boerderij zouden kunnen rijden. Mijn gebed werd nooit verhoord – dat dacht ik tenminste. Ik besef nu dat ik altijd antwoord kreeg, maar dat het antwoord ‘nee’ was.

Toen ik ongeveer twaalf was, werd mijn vader ernstig ziek; hij had botkanker. Ik bad en bad dat hij beter zou worden, maar langzamerhand werd het slechter met hem totdat hij ten slotte stierf en mijn moeder alleen achterliet met de zorg voor tien kinderen. Ik kon maar niet begrijpen waarom de Heer mijn gebeden niet had verhoord, of waarom mijn vader van ons was weggenomen. Wij vonden dat wij hem veel harder nodig hadden dan de Heer. Maar in de loop van de jaren heb ik geleerd dat de wegen van de Heer niet per se de gemakkelijkste zijn. Wij misten mijn vader heel erg, maar ik kwam tot het besef dat de moeilijkheden die we zonder hem moesten overwinnen, ons sterker maakten en ertoe bijdroegen dat we goede karaktertrekken ontwikkelden. Hoewel het voor mijn moeder heel moeilijk was om in haar eentje tien kinderen groot te brengen, was het vanwege haar grote geloof in

onze hemelse Vader en haar aanhoudend gebed dat wij allemaal de Heer leerden liefhebben en we trouwe leden van de kerk werden.

Onze hemelse Vader bekijkt de dingen vanuit een eeuwig perspectief en Hij verhoort onze gebeden zoals dat het beste voor ons is. We weten nooit wat er op ons levenspad komt. De Heer bereidt ons soms voor door ‘nee’ te zeggen zodat Hij ons dingen kan leren waardoor we een beter mens worden. Die lessen kunnen ons sterk genoeg maken om verleidingen te weerstaan. Ze kunnen ons ook leren ons in anderen te verplaatsen, met wie het misschien minder goed gaat dan met ons. Daardoor kunnen we meer begrip voor anderen hebben en bereidwilliger zijn om hun lasten te helpen dragen.

Later in mijn leven werd mijn gebed vaak beantwoord met ‘ja’. Ik kreeg met Kerstmis eens een zakmes. Dat was een zeldzaam en prachtig geschenk voor iemand in mijn bescheiden omstandigheden, en ik koesterde het en zorgde er heel goed voor. Maar in de lente gebeurde er iets verschrikkelijks – ik raakte mijn zakmes kwijt! Ik zocht op elke plek die ik kon bedenken, maar ik kon het niet vinden. De dagen gingen voorbij, en elke dag ging ik door met zoeken en bidden. Toen ik een paar weken later hollend uit school kwam, rende mijn broer me zo snel als hij kon tegemoet en riep dat hij mijn zakmes gevonden had. Ik was dolblij en zo dankbaar dat onze hemelse Vader mijn gebeden uiteindelijk verhoord had.

In dit geval werden mijn gebeden met ‘ja’ beantwoord. Onze hemelse Vader wist dat mijn geloof door dat antwoord sterker zou worden. Sindsdien zijn heel veel van mijn gebeden verhoord, maar ze zijn niet allemaal met ‘ja’ beantwoord.

Onze hemelse Vader zal je gebeden altijd verhoren. Het antwoord zal niet altijd ‘ja’ zijn, maar als het ‘nee’ is, moet je gewoon bedenken dat Hij heel veel van je houdt en dat Hij weet wat voor jou het beste is. In de loop van de tijd zul je merken dat zijn antwoorden voor jou altijd goed zijn. □

Op het moment dat dit nummer in voorbereiding was, is ouderling Washburn ontheven uit het Tweede Quorum der Zeventig nadat hij daarin vijf jaar werkzaam is geweest. Nu is hij tempelpresident in Las Vegas (Nevada).

PEINS, BID, EN LUISTER

Karen Ashton

'Ziet, ik zeg u, dat ze door de Heilige Geest aan mij zijn bekendgemaakt. Ziet, ik heb vele dagen gevast en gebeden, opdat ik deze dingen zelf mocht weten' (Alma 5:46).

Onze hemelse Vader hoort en verhoort de gebeden van zijn kinderen. Jij bent zijn kind. Hij houdt van jou en zal jouw gebeden horen en verhooren.

Neem voordat je begint te bidden even de tijd om goed na te denken over de prachtige zegeningen die je hemelse Vader jou gegeven heeft. Dat heet *peinzen*. Peinzen over de zegeningen van onze hemelse Vader zal je een gevoel van dankbaarheid in je hart geven. Door dat gevoel kun je je voorbereiden om met Hem te praten.

Als je begint te bidden, praat dan oprecht over je gevoelens. Praat met veel liefde en eerbied met je hemelse Vader. Als je praat vanuit je hart, zal Hij luisteren. Vertel Hem hoeveel je van Hem houdt. Bedank Hem voor je zegeningen, en vraag Hem wat je nodig hebt. Laat je hemelse Vader weten wat je gevoelens zijn voor zijn Zoon, Jezus Christus. Vertel je hemelse Vader wat jou gelukkig maakt en waardoor je verdrietig of bang wordt. Vraag of de Heilige Geest bij je mag zijn. Je kunt met je hemelse Vader over alles praten. Neem de tijd en haast je niet als je bidt.

Als je klaar bent met bidden, blijf dan nog even stil zitten en 'luister' terwijl je aan je hemelse Vader denkt. Door te bidden kun je een fijn, vredig gevoel krijgen dat van de Heilige Geest komt. Je hemelse Vader zal je gebeden verhooren op een manier die voor jou het beste is. Tijdens het bidden zul je zijn liefde voor jou voelen, en jouw liefde voor Hem zal groter worden.

Instructies

Kleur de 'ochtend'- en 'avond'-kant van figuur 1 en de gezichten in elk kader van figuur 2. Knip beide figuren en ook de raampjes in figuur 1 zorgvuldig uit. Vouw de figuren

langs de stippellijn om, met de plaatjes aan de buitenkant. Plak bij figuur 1 strookje A aan de onderkant vast zodat er een driehoekige houder ontstaat. Schuif nu figuur 2 door de houder. Dit geheugensteuntje kun je naast je bed of je kussen zetten. Als je elke ochtend en avond de plaatjes van links naar rechts door het houdertje schuift, zul je eraan denken om te peinzen, te bidden en te luisteren.

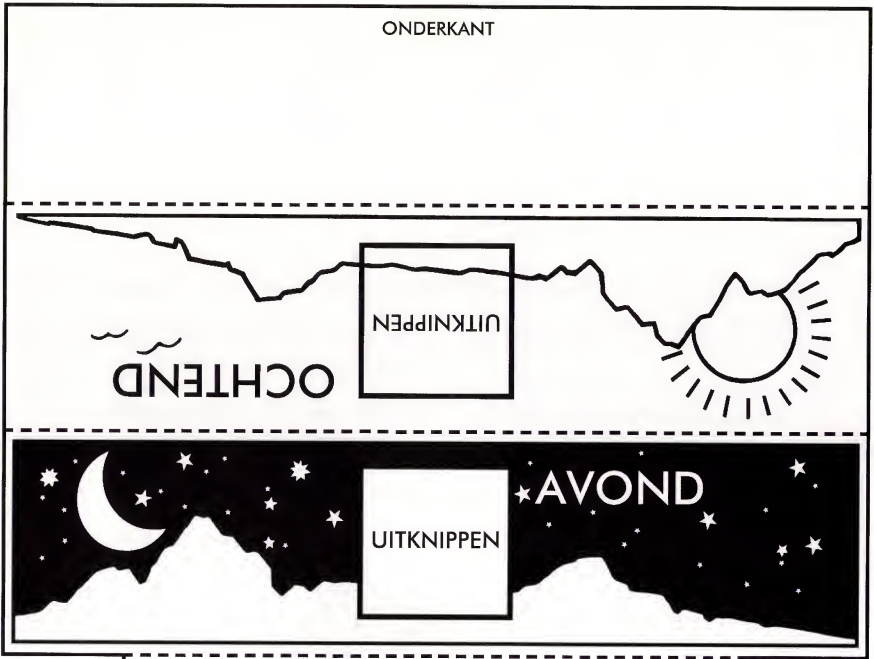
Ideeën voor de participatieperiode

1. *Leg de kinderen uit dat Heer ons heeft gezegd dat we moeten bidden (zie 3 Nephi 18:18–21). Vertel ze dat hun gebeden het doelmatigst zijn als ze nadenken voordat ze gaan bidden en na het gebed luisteren of ze een antwoord of een aanwijzing krijgen. Leg uit dat luisteren naar de influïsteringen van de Heilige Geest het belangrijkste onderdeel van het gebed is. Schrijf de woorden peins, bid, en luister op het bord.*

Laat de kinderen de volgende liedjes zingen en zeggen over welk onderdeel van het gebed elk liedje gaat: 'Ik bid in geloof', Kinderster, maart 1991 (bid); 'Ik voel uw liefde, Heer', Kinderster, maart 1994 (peins); 'Ik kijk graag naar de tempel', Kinderster, juni 1992 (luister).

2. *Help de kinderen bij het maken van materiaal voor het geven van een gezinsavondles over het gebed. Het materiaal zou kunnen bestaan uit: (1) De woorden: JEZUS CHRISTUS HEEFT GEZEGD (3 Nephi 18:18–21) op een kaart, (2) Twee enveloppen die op een vel papier geplakt zijn. In de bovenste envelop stopt u 14 bonen, kralen, maïskorrels, of stukjes papier. Elke ochtend en avond wanneer het gezin een gezinsgebed doet, wordt een van de voorwerpjes van de ene in de andere envelop gestopt; elke week worden er dus 14 voorwerpjes van de ene envelop in de andere gedaan. (In plaats van enveloppen kunt u ook doosjes of busjes e.d. gebruiken.)*

3. *Vraag twee of drie gezinnen uit de wijk of gemeente om de kinderen te vertellen over een gelegenheid waarbij hun gezinsgebed verhoord is. Moedig de kinderen aan om thuis te vragen wanneer hun gebeden verhoord zijn. Stel de kinderen in de gelegenheid om daarover iets in het jeugdwerk te vertellen. □*

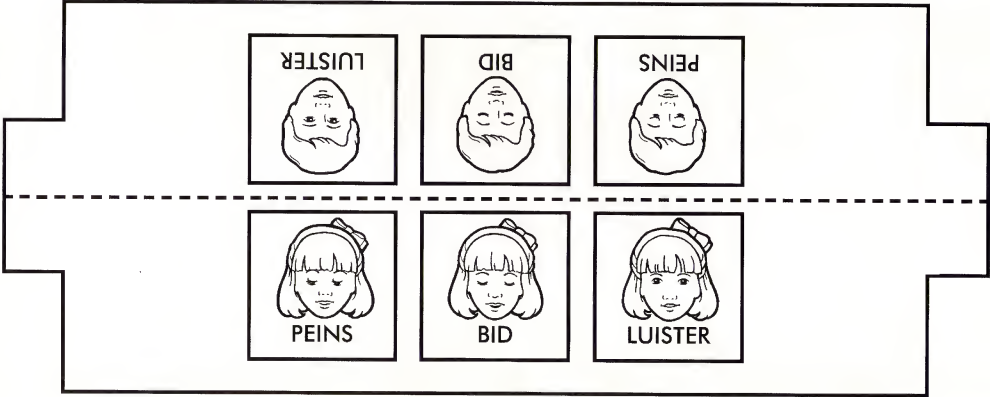

ILLUSTRACIE: BETH WHITTAKER

FIGUUR 1

FIGUUR 2

O M A ' S T U

Alma J. Yates

Toen mama oma's brief voorlas, keken mijn tweelingbroer Bert en ik elkaar verbaasd aan. 'Hoe kan oma nu een tuin bijhouden?' vroeg ik terwijl ik mijn melk aanpakte.

'Oma heeft altijd een tuin gehad, Paula', antwoordde mama glimlachend terwijl ze de schaal met koekjes naar ons toe schoof.

'Maar vroeger was opa er om het zware werk te doen,' zei Bert. 'Sinds hij is overleden is oma alleen. Ze moet niet in de tuin werken.'

'Maar oma houdt zo van een tuin,' zei mama. 'Ik denk niet dat iemand dat uit haar hoofd kan praten.'
'Dan moeten we haar helpen,'

zei ik. 'Bert en ik kunnen dat wel. We helpen papa altijd in de tuin.'

'Ze woont hier ver vandaan – bijna 1100 kilometer. We kunnen er niet elke keer heen rijden als ze hulp nodig heeft.'

'Nou, wat moeten we dan doen?' vroeg Bert.

'We kunnen het haar niet in haar eentje laten doen.'

Mama dacht lang na. 'Jullie kunnen voor haar bidden. Dat is waarschijnlijk alles wat we op dit moment kunnen doen. We gaan in de zomer bij haar op bezoek. Dan kunnen jullie haar helpen.'

'Maar dan zal al het zware werk al gedaan zijn.'

Bert en ik bleven ons zorgen maken over oma. De zomer daarvoor waren we drie weken bij haar en bij opa geweest en we hadden met hem in de tuin gewerkt. We wisten hoe moeilijk het was om in de zon onkruid te wieden, de greppels schoon te houden en elke week te sproeien. Als we gingen bidden, dachten we altijd aan oma en haar tuin, maar toch hadden we nog steeds het gevoel dat we nog iets anders konden doen.

De volgende zaterdag stuurde mama ons naar de winkel om melk te halen. Op de terugweg kwamen we langs mevrouw Zonneveld die in haar tuin aan het werk was. Ze lag op handen en knieën in een bloemperk te graven. Ze begroette ons met haar gewone brede glimlach. 'Boodschappen aan 't doen?'

We knikten. 'Is het niet veel te heet voor u om buiten te werken, mevrouw Zonneveld?' vroeg Bert.

'Het is wel warm, maar iemand moet

I N

het werk doen. Sinds meneer Zonneveld geopereerd is, kan hij niet zoveel meer. Over een maandje of zo voelt hij zich wel weer goed genoeg om een beetje te helpen. Maar nu is er werk aan de winkel, en ik ben de enige die het kan doen.'

Bert en ik liepen naar huis. 'Zij doet dat werk helemaal alleen,' mompelde hij. 'Misschien moeten we haar een handje helpen.'

Een paar minuten daarna waren we weer bij het huis van mevrouw Zonneveld. 'We komen helpen,' kondigde ik aan. 'Wat kunnen we doen?'

Mevrouw Zonneveld was verrast. 'Er zijn nog nooit jonge mensen langs gekomen om me te helpen. Wat zouden jullie willen doen?'

'Alles wat nodig is. Zegt u maar wat er moet gebeuren, dan doen we dat.'

In de tuin werken is gewoonlijk zwaar, vervelend werk, maar die zaterdag hadden Bert en ik ontzettend veel plezier. De zon scheen fel, het zweet droop van ons gezicht, onze rug deed zeer van het onkruid

trekken, en we kregen allebei blaren. Maar we vonden het leuk om met mevrouw Zonneveld samen te werken.

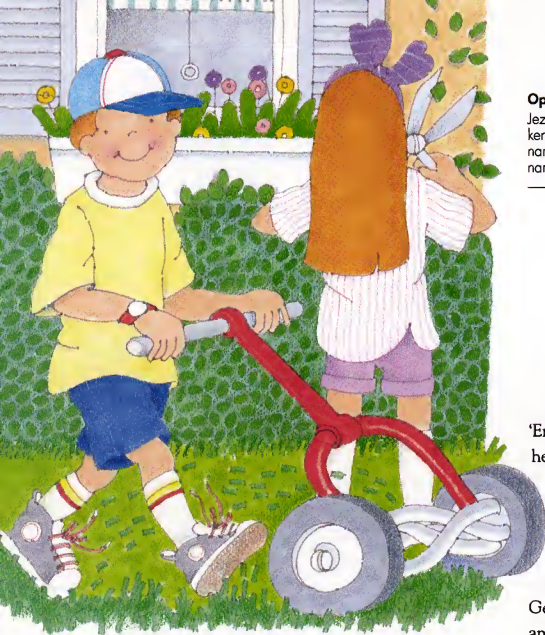
Het was laat toen we die middag weg gingen. Ze probeerde ons geld te geven. 'Nee, dankuwel,' zei ik. 'We hebben het niet voor geld gedaan. Als we geld aanpakten, zou dat alles bederven. We wilden u alleen maar helpen.'

Maar voordat ze ons liet gaan, maakte ze een grote kan ijskoude limonade en legde een stapel plakjes chocolade-cake voor ons op een bordje. Terwijl we uitrustten, smulden we van de cake.

In de drie weken daarna gingen Bert en ik vaak naar mevrouw Zonneveld. Soms hoefden we alleen de container maar bij de weg te zetten, maar we bleven langskomen

om te zien of we iets konden doen. We hielden haar tuin vrij van onkruid, maaiden het gras en hielpen bij het snoeien van de struiken die voor het huis stonden.

Op de omslag:

Jezus wordt de 'goede herder' genoemd, omdat Hij ieder van ons kent zoals een herder zijn kudde kent. Jezus heeft nog meer schitterende namen. Probeer eens of je er een paar weet voordat je 'Met die namen' op bladzijde 5 leest. (Del Parson: *De goede herder*.)

'Ik weet niet wat wij deze zomer zonder jullie hulp hadden moeten doen,' zei meneer Zonneveld op een middag toen we op het punt stonden te vertrekken. Hij was de voortuin in gestrompeld en in een tuinstoel gaan zitten. 'Na mijn operatie heb ik tegen mevrouw Zonneveld gezegd dat we de tuin dit jaar maar moesten vergeten.' Hij schudde glimlachend zijn hoofd. 'Daar wilde ze niets van horen.'

'Normaal vinden we werken in de tuin en zo niet echt leuk,' gaf Bert schouderophalend toe, 'maar zo lijkt het alsof we voor onze oma werken.'

Toen we die avond klaar waren met eten, kondigde mama aan: 'Er is vandaag een brief van oma gekomen.'

'Wat schrijft ze?' vroeg ik opgewonden.

'Hoe is het met haar tuin?' wilde Bert weten.

Mama glimlachte. 'Ik denk dat jullie gebeden verhoord zijn.'

'Hoe dan?' vroeg ik.

'Een gezin bij haar in de straat wist dat ze hulp nodig had, dus besloten zij er een gezinsproject van te maken. Zij gaan haar minstens eenmaal per week helpen.'

Bert keek me over de tafel aan en grinnikte. 'Misschien is dat gezin door ons gebed gaan helpen.'

'Je zou wel eens gelijk kunnen hebben,' knikte mama. 'En ik denk dat misschien iemand ergens anders gebeden heeft voor hun opa en oma Zonneveld. Misschien zijn jullie door hun gebed in de tuin van mevrouw Zonneveld terecht gekomen.'

'Werkt onze hemelse Vader op die manier?' vroeg ik.

Mama glimlachte. 'Als Hij werk te doen heeft, stuurt Hij vaak mensen zoals jullie om het te doen. Geeft het je geen goed gevoel als je weet dat jij een antwoord op een gebed zou kunnen zijn?'

Bert en ik dachten daarover na. 'Nou, Paula,' zei Bert met een grijns, 'we kunnen vanavond maar beter vroeg naar bed gaan zodat we morgen misschien iemand anders kunnen helpen.' □

Het jeugdwerk. Met (l) zuster Ria van Rangelrooy en (r) zuster Celeste Ulenhop.

Onder: De zustershulpvereniging o.l.v. zuster Coby Wolda (rechts voor-aan).

les gegeven door zes broeders. Als Stephen van Rangelrooy er is (hij is de jongemannenpresident van de ring) geeft hij les aan de twee Aäronisch-priesterschapsdragers die de gemeente rijk is.

De zustershulpvereniging wordt geleid door Coby Wolda, met als raadgeefsters Suzan van der Peppel en Doris Kelly. Hoewel nog maar kort in functie, is zuster Wolda druk bezig om de zusters bij elkaar te brengen en organiseert ze activiteiten, waarbij ook natuurlijk aan de versterking van de innerlijke mens wordt gedacht. Zuster Wolda heeft oog voor de alleenstaande en oudere zusters die aan huis gebonden zijn.

Het jeugdwerk wordt geleid door Ria van Rangelrooy, met Celeste Ulenhop als raadgeefster. Ze besteden veel zorg aan het onderricht aan de kinderen. Tijdens de kerstviering hebben de kinderen een hartverwarmend toneelstukje opgevoerd met een zeer natuurgelouwe ezels en herdershond.

De jongevrouwen hebben Meredyth Filezia als presidente, met Mirjam van Rangelrooy als raadgeefster. Omdat de groep zo klein is, zitten de meisjes in één klas, wat nogal wat aanpassing vergt.

Jan Thiel is zondagsschoolpresident, met Bas van der Peppel als raadgever. Behalve de klas evangelieleer, hebben we een klas voor 12/14-jarigen en een klas voor de overige jeugdigen.

De toekomst

Sinds kort zijn er weer zendelingen in Schiedam/Vlaardingen. En waar zendelingen zijn daar zijn onderzoekers, zodat we hoopvol voorwaarts kunnen blikken.

Er is dus alle reden om opgewekt verder te gaan met de opbouw van de gemeente. En hoewel we onszelf wel eens betrappen op mijmeringen over hoe groot Schiedam/Vlaardingen wel niet geweest zou zijn als alle leden waren gebleven, geloven we toch oprecht dat de toekomst er beter uitziet dan het verleden. «

Wijken en gemeenten ring Den Haag toegewijd aan zendingswerk

Op vastenzondag 4 februari is in alle wijken een gemeenten van de ring Den Haag om half acht 's ochtends een gebed uitgesproken waarin om Gods zegen over het zendingswerk werd gevraagd.

Zo verzamelden zich in alle vroegte de priesterschapsleiders en de leden van de gemeente Almere, beziel als zij waren met de zendingsgeest, op een besneeuwde plek aan het Weerwater, alwaar men uitzicht had op de stad. Na een lofzang, Hoog op der bergen kruin, een ope-

ningsgebed, enkele getuigenissen, sprak president Ferdi Broekman een zegen uit, waarin hij smeekte om de zegeningen van de Heer over het zendingswerk.

Een dergelijke werkwijze werd in alle units van de ring Den Haag gehanteerd.

Voor de plaats van handeling ging de voorkeur uit naar een hooggelegen plaats. In Amsterdam werd die gevonden op de 16de verdieping, in de flat van de 81-jarige weduwe, zuster Gunster. «

Johanna van Zoeren blijft zich inzetten

Greta van der Griff

Als we het busje hebben geparkeerd, stroomt het vlot leeg. Geen gemopper, geen gezeur, want een bezoeken aan zuster Van Zoeren is gewoon ontzettend leuk. De kinderen gaan graag naar haar toe, en zij wil de kinderen graag zien. De lieve echtgenote van wijlen Willem van Zoeren, de ringpatriarch, woont al jaren in een verzorgingstehuis.

De leden van de wijk Amersfoort gaan er bij toerbeurt naar toe, zodat zij (bijna) geen enkele dag zonder bezoek is. O, het is voor hen geen zware opgave. Integendeel! Zuster Van Zoeren is de liefste vrouw die ik ooit ontmoet heb. Ze is opgewekt, opbouwend, liefdevol, dapper, getrouw. Ze is gewoon geweldig! Natuurlijk kent zij ook haar momenten van verdriet en pijn. Maar dan zijn daar altijd nog de leden van de wijk Amersfoort die voor haar klaarstaan. Ze is de drijfveer achter veel activiteiten in het tehuis en ze heeft altijd tijd voor haar medebewoners. Ze

spreekt ze altijd troost in, maar kan zo nu en dan ook streng optreden, als dat nodig is. Ze is altijd in voor een grapje en daardoor is het voor iedereen, jong en oud, fijn om haar te bezoeken.

En wie schetst onze verbazing als het Amersfoortse wijkkoor, via broeder Truin, gevraagd wordt aldaar een kerstavond te verzorgen. Zuster van Zoeren had, als lid van de feestcommissie, met trots gezegd dat ze voor een koor kon zorgen. En zo gebeurde het dat op maandag 16 december de leden van het wijkkoor zich in de hal verzamelden om tussen het kerstverhaal door veel kerstliederen te zingen, waarbij de bewoners van het tehuis enthousiast meezongen. Men genoot met volle teugen, en de leiding was zeer te spreken over het optreden. Zuster Van Zoeren straalde. Hopelijk blijft ze nog lang in ons midden en zingt het wijkkoor volgend jaar weer in het tehuis. «

Nieuwe zendelingen

Naam: Timothy Stekkinger
Unit: Arnhem
Aanvang zending: 14 feb 1996
Opleidingsinstituut: Provo
Zendingsgebied: Athene

Naam: Richard van der Put
Unit: Den Haag Rijswijk
Aanvang zending: 14 feb 1996
Opleidingsinstituut: Provo
Zendingsgebied: Athene

Naam: Hilbert Fridsma
Unit: Leeuwarden
Aanvang zending: 18 okt 1995
Opleidingsinstituut: Provo
Zendingsgebied: Washington D.C. North

Zendelingenpagina's

Deze maand besteden we aandacht aan Lieven Kempnaers uit de wijk Antwerpen 1, die momenteel op zending is in het zendingsgebied Birmingham, en aan Henny Aroeman uit de gemeente Paramaribo in Suriname, die vanaf augustus '94 werkzaam is in het zendingsgebied West-Indië. Hij heeft eerst gewerkt op Trinidad. In mei 1995 werd hij overgeplaatst naar Guyana. Sinds november 1995 verblijft hij op Barbados. Broeder Aroeman stuurt ons zijn getuigenis, dat wij hieronder afdrukken.

Henny Aroeman

'Ik ben altijd geïnteresseerd geweest in een kerk met een volledig en duidelijk evangelie, dat uiteindelijk zal leiden tot eeuwig geluk. Omdat ik ben opgegroeid in een omgeving met heterogene bevolkingsgroepen met hun eigen culturen en godsdienst, had ik een ruime keuze in religies. Maar de vraag was of die godsdiensten mijn vragen konden beantwoorden. Uiteindelijk werd mij het evangelie van Jezus Christus gepresenteerd, dat antwoord had op al mijn vragen en mij bovendien nog meer waarheid kon verschaffen over eeuwig geluk. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is de bron met de antwoorden op alle levensvragen. Boven alles weet ik dankzij de kerk hoe ik de waarheid van alle dingen te weten kan komen. Ik ben heel blij en gelukkig dat de kerk in mijn leven is gekomen. Ook ervaar ik diep geluk dat ik het evangelie aan mijn medebroeders en -zusters kan vertellen. Door het evangelie van Jezus Christus kan iedereen voor zich weten dat onze hemelse Vader en zijn Zoon leven en dat zij heel veel van ons houden; dat de kerk van Jezus Christus op aarde is hersteld en dat zij als sluitsteen het Boek van Mormon heeft, dat getuigt van Jezus Christus. De kerk wordt geleid door hedendaagse profeten en apostelen die ons laten weten wat onze Heiland wil dat wij doen. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen.' «

Beide foto's zijn genomen in Georgetown (Guyana).

Lieven Kempenaars

Het zending is een groot stuk van mijn leven dat heel veel betekent voor mij, het heeft mijn leven in positieve zin veranderd! Ook voor mij was het opleidingsinstituut in Lingfield een bijzondere ervaring. Hoe komt het toch dat iedereen daar zo over roept? Is het niet omdat de Geest van de Heer daar in ruime mate aanwezig is. Het was moeilijk om na die twaalf dagen afscheid te nemen van de andere zendingen die ik in dit leven misschien nooit meer zal zien. Gelukkig ging ik met nog vijf andere zendingen naar Birmingham, zodat ik nog steeds contact heb met een deel van mijn groep.

Op zending heb je natuurlijk wel een paar zaken te overwinnen, zoals het op straat aanspreken van mensen. Mijn trainer heeft me enorm geholpen met al die nieuwe dingen waar ik niet vertrouwd mee was. En ook de Engelse taal was in het begin niet eenvoudig.

Mijn eerste plaats was Bromsgrave, een dorpje in de buurt van Birmingham. En zoals je misschien wel weet, spreken ze in Birmingham een grappig maar onverstaanbaar dialect, waar ik in het begin wel even raar tegenaan heb gekeken. Ik weet zeker dat de Heer mij daarbij geholpen heeft, omdat ik na een paar maanden de taal toch grotendeels onder de knie had.

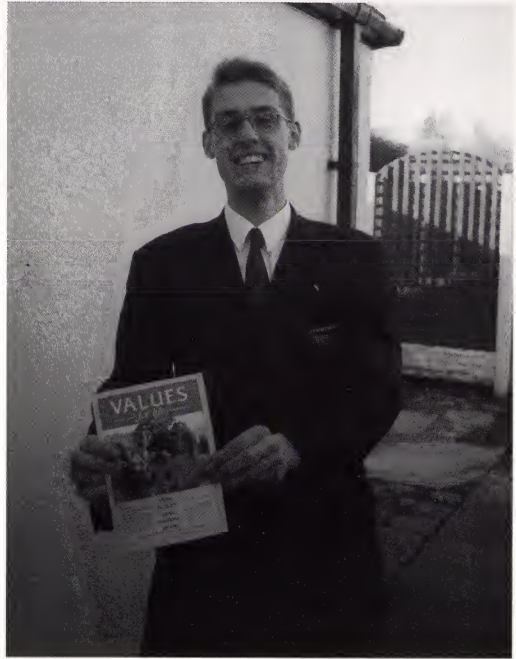
Door je zending leer je veel gemakkelijker met mensen om te gaan, te spreken voor groepen, tegen iedereen vriendelijk te zijn.

Mijn eerste overplaatsing was ook iets om nooit te vergeten. Het is zeker niet gemakkelijk om met twee koffers, een rugzak en een fiets het openbaar vervoer te nemen. Dat vergt veel geduld, zowel van de chauffeur als van mij. Maar goed, uiteindelijk was ik dan in Macclesfield, iets groter dan Bromsgrave, maar toch ook in *the middle of nowhere*. Het ligt op de grens met het zendingsgebied Manchester. Prachtig landschap, grote weiden, heu-

vels en veel riviertjes. Ik genoot ervan om op onze 'vrijedag' een luchtje te scheppen in de omgeving van het 'Peak District'.

In Macclesfield is een wijk met ongeveer 120 actieve leden. We hebben daar veel succes gehad, zo zelfs dat we betrokken waren bij de organisatie van een gemeente in Conglehen, een dorpje dat een paar kilometer verderop ligt.

Eén van de hoogtepunten van mijn zending was dat alle zendingen van ons gebied (ongeveer 180) een conferentie in Birmingham hebben bijgewoond, waar president Hinkleley aanwezig was. Hij heeft heel veel goede raad gegeven over het zendingswerk en ons veel verteld over zijn zendingservaringen in Engeland. De Geest was in hoge mate aanwezig. De tranen rolden

Ik heb de hete zomer van '95 doorgebracht in Leicester. In die stad bevinden zich vier wijken verdeeld over twee grote kerkgebouwen, beide gebouwd met de hulp van de leden. Ze zijn er nog steeds trots op. In Leicester kreeg ik de kans om een zending op te leiden. Hij kwam rechtstreeks uit Amerika en had ook problemen met fietsen aan de linkerkant van de weg, net zoals ik in het begin van mijn zending.

over onze wangen toen we 'Wij danken U, Heer, voor profeten' zongen. Na Leicester ben ik naar Birmingham gegaan, en daarna naar een dorpje ten noorden van Birmingham, Cannock.

Ook hier had ik weer veel fijne ervaringen, zoals mensen zien veranderen. Mensen die zich hebben voorgenomen om Jezus Christus te volgen. En daar gaat het volgens mij om! «

Engeland / Wales

Renate Bijkerk

England Bristol Mission,
Southfield House, 2 Southfield Road,
Westbury-on-Trym, Bristol,
BS9 3BH, Engeland

Iowah Munters

England London South Mission,
484 London Road, Mitcham, Surrey,
CR4 4ED, Engeland

Ché Pattiasina/

Geoffrey Uyleman

England Leeds Mission,
Technocentre, Station Road,
Horsforth, Leeds, Yorkshire,
LS18 5BJ, Engeland

Barry ten Have/William Croese

England Manchester Mission,
Trafalgar House, 110 Manchester Road,
Altrincham, Cheshire, WA14 1NU,
Engeland

Lieven Kempenaers

England Birmingham Mission,
185 Penns Lane, Sutton Coldfield, West
Midlands, B76 8JU, Engeland

Onne de Jonge

England London Mission,
64/68 Exhibition Road, South Kensington,
Londen SW7 2PA,

Nederland

Antony den Dulk

Zendingsgebied Amsterdam,
Noordse Bosje 16,
NL-1211 BG Hilversum

Griekenland

Bob De Blick/Anna Knight/

Askold Meisner/David Muntinga/

Timothy Stekkinger/

Richard van der Put

Zendingsgebied Athene,
Papadiamanti Straat 4,
Paleo Psychiko 15452,
Athene, Griekenland

Bulgarije

Joseph en Else Dezaire

Sofia Bulgaria Mission,
Boul. Tsar Boris III 94,
1612 Sofia, Bulgarije

Schotland

Micha de Jong/Christa De Vylder/

Mirjam Eekelschot

Scotland Edinburgh Mission,
'Boroughfield', 32 Colinton Rd.,
Edinburgh, EH10 5DG, Schotland

West-Indië

Henny Aroeman

Zendingsgebied West-Indië,
26-28 Murray Street # 5
Woodbrook, Port of Spain,
Trinidad , West-Indië

Andy Ruiter

Albergstraat 10,
Paramaribo, Suriname

Verenigde Staten

Dimitri Mooij

Pennsylvania Philadelphia Mission,
300 W. State Street, Suite 107,
Media, Pennsylvania 19063 , USA

Jeroen Bulder

California Roseville Mission
8331 Sierra College Blvd., Suite 208,
Roseville, California 95661, USA

Sander van Damme

Arizona Tucson Mission
1840 East River Rd., Suite 102,
Tucson, Arizona 85718, USA

Inge Pardaen

Historic Temple Square Mission
P.O. Box 112110, Salt Lake City,
Utah 84147-2110, USA

Hilbert Fridsma

Washington D.C. North Mission
904 Wind River Lane, Suite 103
North Potomac, Maryland 20878, USA

Canada

Spencer Hulleman

Canada Calgary Mission,
6940 Fisher Rd. S.E., #122,
Calgary, Alberta T2H 0W3,
Canada

Kurt Okhuijzen

Canada Toronto West Mission
338 Queen Street East, Suite 214
Brampton, Ontario
Canada

Duitsland

Jan en Willy de Bruijn

Talstrasse 64, D-61381 Friedrichsdorf

Cornelis en Rineke de Bruijn

Taanusstrasse 17, D-61381 Friedrichsdorf

Dan van de Wetering

Deutschland-Mission Frankfurt,
Arndtstrasse 18, D-60325 Frankfurt

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, wanneer je zending begint, naar welk opleidingsinstituut je gaat - en vooral: een goede pasfoto!
Ons adres staat helemaal voorin De Ster.

ONS DAGELIJKS BROOD

'Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volge Mij' (Lucas 9:23).

Toen de Heiland zijn discipelen liet zien hoe ze moesten bidden, bad Hij ook: 'Geef ons heden ons dagelijks brood' (Matteüs 6:11). Met deze smeebede herinnerde Jezus Christus ons eraan dat we elke dag afhankelijk zijn van onze hemelse Vader voor al het goede van de aarde dat 'voor het welzijn en gebruik van de mens geschapen [is], om zowel het oog te behagen als het hart te verblijden;

'Ja, voor voedsel en kleding, voor smaak en reuk, om het lichaam te versterken en de ziel te verkwikken' (Leer en Verbonden 59:18-19).

Niet als voedsel voor het lichaam is geestelijk voedsel een geschenk van God. De Heer heeft uitgelegd:

'Ik ben het brood des levens; wie tot Mij komt, zal nimmermeer hongeren en wie in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten' (Johannes 6:35).

Als wij de Heiland volgen, moeten we erkennen dat zowel ons lichaam als onze geest gevoed en gesterkt worden door de mildheid van onze hemelse Vader – en dat beide dagelijkse aandacht en zorg vereisen.

ONZE GEEST MOET DAGELIJKS IJVERIG GEVOED WORDEN

Een jonge vrouw bij wie een ernstige ziekte geconstateerd was, heeft tijdens een moeilijke medische behandeling veel geleerd over voeding en voedingspatronen toen ze de instructies van haar dokter opvolgde. Ze hield zorgvuldig in de gaten wat ze at en maakte grapjes met haar vriendinnen dat ze nooit gedacht had dat ze zoveel belangstelling zou krijgen voor de voedingswetenschap. Maar terwijl ze worstelde met haar ziekte, ontdekte ze dat de gewoonte om de Schriften te bestuderen, regelmatig naar de tempel te gaan en dagelijks te bidden haar net zo goed hielp als het voedsel voor haar lichaam. Vooral de lofzangen van de kerk verschaften haar bijzonder veel troost.

Hoewel schriftstudie en gebed ook vóór haar ziekte een onderdeel van haar leven geweest waren, leerde ze die dagelijkse geestelijke voeding op een andere manier waarderen. 'Mijn dagelijks gebed heb ik net zo hard nodig als mijn verse groenten', zei ze. Door

elke dag geestelijk voedsel tot zich te nemen, kon ze de aanwezigheid en steun van de Heiland in haar leven voelen.

NAARMATE WE ONZE GEEST VOEDEN, WORDEN WE KRACHTIGER

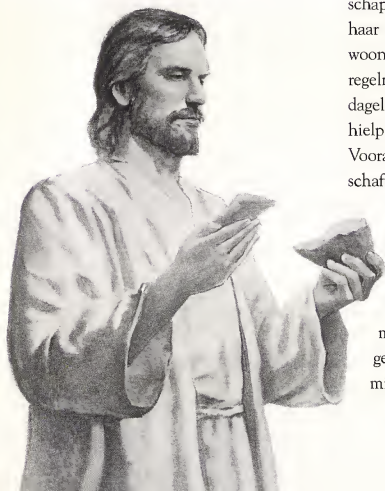
Zoals een goede lichaamsverzorging bijdraagt tot ons lichamelijk welzijn, nemen onze geestelijke vermogens toe, krijgen we steun tijdens beproevingen, en zijn we beter in staat de Heiland na te volgen en onze levenstaak te vervullen, wanneer we onze geest verzorgen. Deze waarheid wordt geïllustreerd door Alma's vreugdevolle hereniging met de zonen van Mosiah: 'Zij hadden de Schriften ijverig onderzocht, opdat zij het woord Gods mochten weten.

'Maar dit is niet alles; zij hadden veel gebeden en gevast; daarom hadden zij de geest der profetie en de geest der openbaring, en wanneer zij leerden, leerden zij met kracht en gezag van God' (Alma 17:2-3).

Niet als de zonen van Mosiah zullen wij de geestelijke kracht hebben om onze lasten te dragen en de Heiland te volgen als we ingaan op zijn uitnodiging: 'Komt tot Mij, en gij zult eten van de vrucht van de boom des levens; ja, gij zult vrijelijk eten en drinken van het brood en het water des levens' (Alma 5:34).

- *Waarom is het zo belangrijk dat we lichaam en geest elke dag voeden en versterken?*

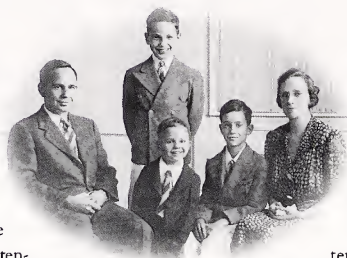
- *Wat mogen we van die dagelijkse verzorging verwachten?* □

OUDERLING HENRY B. EYRING

Gevormd door 'bepalende invloeden'

Gerald N. Lund

In ieders leven zijn er gebeurtenissen – soms alledaags lijkend op het moment dat ze plaatsvinden – die later van buitengewoon belang blijken te zijn. Zo is het ook gegaan in het leven van ouderling Henry Bennion Eyring, die op 1 april 1995 als nieuwste lid van het Quorum der Twaalf Apostelen is gesteund. Voor ouderling Eyring was de roeping als apostel het hoogtepunt van vele 'bepalende invloeden', zoals hij ze noemt.

De eerste van die invloeden, en zeker een van de belangrijkste, was het gezinsleven in zijn kinderjaren. Henry B. Eyring, of 'Hal' voor familie en vrienden, is op 31 mei 1933 geboren als tweede van de drie zoons van Henry Eyring en Mildred Bennion Eyring. Toen Hal geboren werd, was zijn vader hoogleraar scheikunde aan Princeton University in New Jersey.

Aangezien ze in het oosten van de Verenigde Staten woonden, bevond de familie Eyring zich ver van het gebied waar de meeste leden van de kerk woonden. Hun kleine gemeente vergaderde in een hotelkamer. Toen de Tweede Wereldoorlog begon en de rantsoenering van benzine de reismogelijkheden beperkte, werd het huis van de familie Eyring de vergaderplaats voor de heiligen in Princeton. De eetkamertafel deed dienst als zowel kathedraal als avondmaalstafel. Moeder Eyring was vaak tegelijk dirigente en pianiste. Ze tikte tijdens het spelen met haar voet op de

grond, zodat de mensen haar beter zouden volgen. Ouderling Eyring glimlacht wanneer hij eraan terugdenkt. Hij herinnert zich ook dat hij en zijn broers, Harden R. en Edward M.

Eyring, de hele Aäronische priesterschap vormden en de enige jongeren in hun gemeente waren toen ze opgroeiden.

Henry Eyring senior werd een vermaard wetenschapsman; hij verwierf zelfs verscheidene eredoctoraten, en zowat elke belangrijke onderscheiding in de chemie behalve de Nobelprijs. 'Het interessante aan mijn vader', vertelt ouderling Eyring, 'is niet zozeer wat hij deed, maar wat hij was. Hij was een gewone mormoonse jongen uit Pima (Arizona), een jongen met groot geloof. Zijn prestaties hebben hem nooit erg veranderd.'

Niet minder belangrijk in zijn leven was Hals moeder, Mildred, uit Granger (Utah). In een tijd waarin slechts weinig vrouwen een hogere opleiding volgden, studeerde zij aan de University of Utah en werd vervolgens hoofd van de afdeling lichamelijke opvoeding voor vrouwen aan die

Rechts: Een recent portret van ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen. Boven, van links naar rechts: vader Henry Eyring; de broers Ted en Harden; de jonge Hal; moeder Mildred Bennion Eyring.

universiteit. Ze was met verlof van de universiteit om haar doctorale studie aan de University of Wisconsin te voltooien, toen ze Henry Eyring ontmoette en met hem trouwde. Ouderling Eyring huldigt haar met de woorden: 'Ze had alles kunnen worden wat ze maar wilde, maar in plaats daarvan koos ze ervoor onze moeder te zijn.'

'ZOEK IETS DAT JE ERG GRAAG DOET'

Omdat hij zo van de wetenschap hield, moedigde Henry Eyring elk van zijn zoons aan om natuurwetenschap als hoofdvak te kiezen, als voorbereiding op een wetenschappelijke carrière. Terwijl Hal natuurkunde studeerde aan de University of Utah had hij een gesprek met zijn vader dat een van die bepalende invloeden in zijn leven zou blijken te zijn. Hij vroeg zijn vader om hulp bij een ingewikkeld wiskundig vraagstuk. 'Mijn vader stond bij een schoolbord dat was in het souterrain hadden staan', herinnert ouderling Eyring zich. 'Plotseling hield hij op met schrijven. "Hal," zei hij, "een week geleden waren we al met net zo'n vraagstuk bezig. Je lijkt het nog niet beter te begrijpen dan toen. Ben je er niet mee bezig geweest?'"

Een beetje beschaamd gaf Hal toe dat hij dat niet had gedaan. 'Je begrijpt het niet', ging zijn vader verder. 'Als je op straat loopt, als je onder de douche staat, als je nergens anders aan hoeft te denken, is dit dan niet waar je over denkt?'

'Toen ik hem zei van niet,' besluit ouderling Eyring zijn verhaal, 'wachtte mijn vader even. Het was werkelijk een gevoelig en aangrijpend moment omdat ik wist hoeveel hij van mij hield en hoe graag hij wilde dat ik een wetenschapsman zou worden. Toen zei hij: "Hal, ik denk dat je beter kunt ophouden met je studie natuurkunde. Je moet iets zien te vinden dat je zo graag doet dat je daaraan denkt, wanneer je niet aan iets anders hoeft te denken.'"

Die raad maakte diepe indruk op de jonge Hal. Hij studeerde af in natuurkunde, niet lang na het einde van de Koreaanse oorlog. Tijdens de oorlog was het aantal zendelingen dat uit iedere wijk werd geroepen sterk beperkt. Verder had Hal al voordat hij afstudeerde getekend voor een functie

bij de luchtmacht van de Verenigde Staten. Hij kwam dus in de krijgsmacht zonder op een voltijdzending te zijn geweest. Maar in een zegen die zijn bisschop hem voor zijn vertrek gaf, kreeg Hal de belofte dat zijn ervaring in het leger zijn zending zou zijn.

Die zegen bleek profetisch te zijn, want hoewel Hal aanvankelijk door de luchtmacht naar de Sandia National Laboratories bij Albuquerque (New Mexico) werd gestuurd voor tijdelijke scholing, bleef hij daar door omstandigheden de hele twee jaar van zijn militaire dienst. Twee weken na aankomst werd hij geroepen als districtszendeling in het zendingsgebied Western States. Hij heeft die roeping tot bijna op de dag af twee jaar lang gehad.

Toen hij was afgevaardigd besloot Henry Eyring verder te gaan studeren, maar geen natuurkunde. Hij schreef zich in bij de Harvard Graduate School of Business in Cambridge (Massachusetts), waar hij doctorandus bedrijfskunde werd. Terwijl hij die titel behaalde, bleek de raad van zijn vader doorslaggevend te zijn. Toen hij probeerde te besluiten in welke bedrijfstak hij zou gaan werken, beseftte hij dat er geen enkel soort bedrijf was dat hem erg aantrok. Toen wist hij dat het het *doceren* van bedrijfskunde was, waar hij erg van genoot: anderen leren begrijpen hoe ze een ingewikkeld proces moesten aanpakken, en dat helemaal uitwerken. Hij bleef op Harvard en behaalde zijn doctorsgraad in de bedrijfskunde. Nog voordat hij zijn proefschrift had voltooid, werd hij aangenomen als wetenschappelijk medewerker aan de Stanford Graduate School of Business in Palo Alto (Californië).

Het besluit om zijn studie aan de Harvard University voort te zetten, bleek om nog een reden erg belangrijk te zijn. Dat betekende dat hij nog in Boston was in de zomer van 1961, toen Kathleen Johnson, een dochter van J. Cyril en LaPrele Lindsay Johnson uit Palo Alto (Californië) naar Boston kwam om daar de zomercursus te volgen. Hal, die destijds raadgever was in het districtspresidium van het district Boston, kreeg de taak om te presideren bij een zonsopgangdienst voor jonge volwassenen.

Na de dienst zag hij een jonge vrouw. Hij werd niet alleen getroffen door haar schoonheid, maar op dat moment

Henry Eyring en zijn vrouw Kathleen bij hun huwelijksreceptie.

kwamen ook deze woorden van president David O. McKay bij hem op: 'Als je een meisje ontmoet in wier nabijheid je het verlangen voelt (...) om je best te doen, (...) is zo'n jonge vrouw jouw liefde waardig' (*Gospel Ideals*, Salt Lake City: Improvement Era, 1953, blz. 459). 'Dat was precies wat ik voelde toen ik Kathleen voor het eerst zag', vertelt ouderling Eyring.

Hal en Kathleen werden de volgende zondag in de kerk aan elkaar voorgesteld. 'Ik wist dat Hal een bijzonder iemand was', herinnert Kathy zich nog. 'Hij dacht diep na over belangrijke dingen.'

Hun verkering ging de rest van de zomer door, en daarna via de post en de telefoon toen Kathleen naar Californië terugging. Hun huwelijk werd in juli 1962 in de Logan-tempel gesloten door ouderling Spencer W. Kimball.

'HET IS MIJN SCHOOL'

Kathy bleek meer dan een goede echtgenote en moeder te zijn. Ze werd ook een van die bepalende invloeden in het leven van Henry B. Eyring. Het beste voorbeeld daarvan is wat er gebeurde toen Hal ongeveer negen jaar les had gegeven aan de Stanford-school. Het was een heel gelukkige periode in hun leven. Hij had heel wat vrijheid bij Stanford. Hij ging een jaar lang terug naar Boston als gastdocent aan het Massachusetts Institute of Technology. Onderhand was hij ook in zaken gegaan en wel als directeur bij de Finnigan Instrument Corporation. Hij werd ook oprichter en directeur van System Industries Incorporated, een computerfabriek. In de kerk was hij leerkracht geweest in het ochtendseminarie

en raadgever in de bisschop voor hij werd geroepen als bisschop van de wijk Stanford 1, een studentenvijk.

Maar dat zou allemaal veranderen. 'Op een keer', vertelt ouderling Eyring, 'schudde Kathy me zachtjes wakker en vroeg: "Weet je wel zeker of je goed bezig bent met je leven?"' Hij wacht even en legt dan uit: 'Ik was verrast. Probeer u mijn situatie eens voor te stellen: Ik heb een goede betrekking. Ik ben bisschop van de wijk Stanford. We wonen dichtbij haar ouders. Ik heb plezier in wat ik doe. Dat is toch als de hof van Eden, of niet soms? En dan stelt ze me notabene die vraag.'

'Zou je niet voor Neal Maxwell kunnen werken?', ging ze verder. Ouderling Eyring wacht weer even. 'Nu moet u begripen: Neal A. Maxwell was destijds commissaris van het kerkelijk onderwijs. Kathy kende hem niet eens. Ik kende hem ook niet.'

Wanneer we haar vragen naar die avond, weet Kathy niet zeker wat haar ertoe bracht die vraag te stellen. 'We waren daar heel gelukkig', zegt zij ook, 'maar op de een of andere manier had ik gewoon het gevoel dat er iets belangrijkers was dat hij moest doen. Ik wist wel dat zijn werk aan Stanford uitstekend ging, maar ik had het gevoel dat er iets was dat hij kon doen om werkelijk mensenlevens te veranderen.' Ze wist van de kerkelijke onderwijsinstellingen en herinnerde zich op de een of andere manier dat Neal A. Maxwell commissaris van onderwijs was. Vandaar haar opmerking.

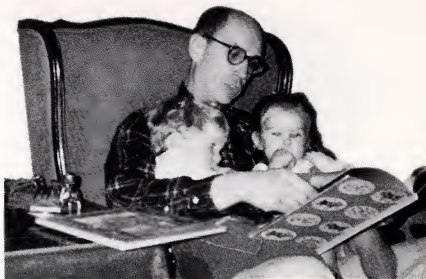
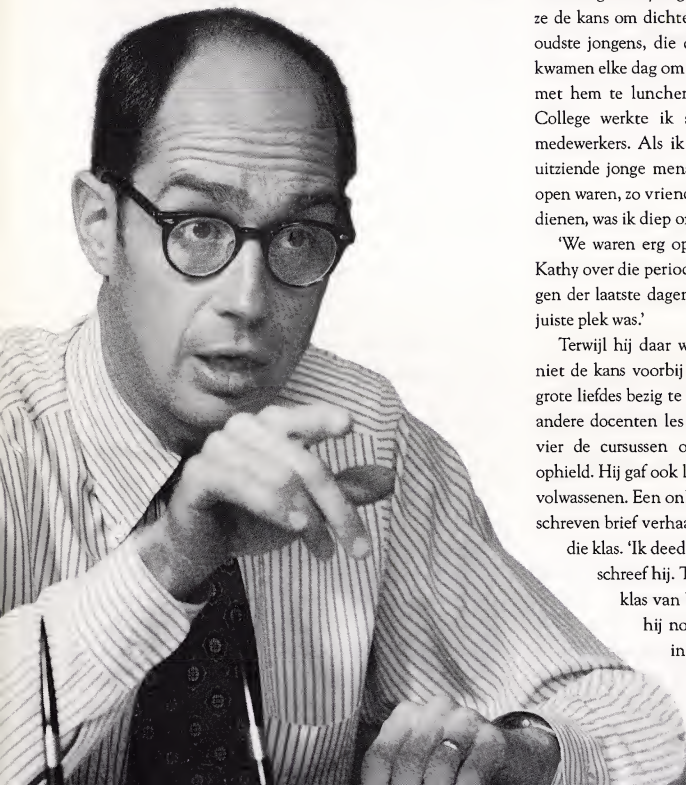
Dat was voldoende. Hal besloot erover te bidden. Aanvankelijk kreeg hij geen antwoord, of dat dacht hij tenminste. Maar niet lang daarna ging de telefoon, en commissaris Maxwell, die kennelijk van het bestaan van Hal Eyring wist, was aan de lijn om te vragen of Hal naar Salt Lake City kon komen. Hij ging erheen.

'Ik was bij mijn ouders thuis', herinnert ouderling Eyring zich, 'dus kwam ouderling Maxwell daar naartoe. Het eerste wat hij zei was: "Hal, ik wil je vragen om president van Ricks College te worden."

Ouderling Eyring moet erom glimlachen. 'Let wel, ik was in het oosten opgegroeid en daarna in Californië gaan wonen. Ik moet toegeven dat ik op dat moment niet eens wist waar Ricks College was. Als je me had gevraagd of het

een twee- of een vierjarige opleiding was, had ik het niet kunnen zeggen.'

Maar zo'n belangrijke roeping mocht niet lichtvaardig worden opgevat. Nog voordat hij Salt Lake City verliet, begon hij over het aanbod te bidden. Een dag of twee kreeg hij nog geen antwoord, en dat maakte hem bezorgd. 'En toen', zegt hij, 'kreeg ik, terwijl ik in gebed was, een ingeving die eenvoudig zei: "Het is mijn school." Hij begreep dat dat het antwoord was dat hij nodig had, en ging terug naar Californië. Hij en Kathleen begonnen plannen te maken om Palo Alto te verlaten. Op 10 december 1971 werd Henry B. Eyring geïnstalleerd als president van Ricks College.

Linksonder: In een favoriete rol – als leraar. **Boven:** Ouderling Eyring leest twee van zijn kleinkinderen voor.

Het was een hele verandering om van één van de belangrijkste universiteiten in het land, dichtbij een wereldstad, naar een kleine particuliere school voor tweejarige opleidingen in het landelijke stadje Rexburg (Idaho) te gaan. Maar voor het gezin Eyring was het een heerlijke tijd. Daar kregen ze de kans om dichterbij elkaar toe te groeien. De twee oudste jongens, die dichtbij de campus op school gingen, kwamen elke dag om twaalf uur naar zijn kantoor om samen met hem te lunchen. Maar er was nog meer. 'Op Ricks College werkte ik samen met toegewijde docenten en medewerkers. Als ik keek in de gezichten van die gezond uitziende jonge mensen vol geloof en intelligentie, die zo open waren, zo vriendelijk en zo vastbesloten om de Heer te dienen, was ik diep onder de indruk.'

'We waren erg op de mensen in Rexburg gesteld', zegt Kathy over die periode. 'Het waren geweldige, trouwe heiligen der laatste dagen. En daarbij wist ik dat Hal nu op de juiste plek was.'

Terwijl hij daar was kon hij, hoewel hij president was, niet de kans voorbij laten gaan om zich met een van zijn grote liefdes bezig te houden: hij gaf samen met een van de andere docenten les in de godsdienstklassen, en deed alle vier de cursussen over de Schriften voordat hij ermeê ophield. Hij gaf ook les in een zondagsschoolklas voor jonge volwassenen. Een onlangs aan de kerkelijke tijdschriften geschreven brief vertaalt de ervaringen van een jongeman in die klas. 'Ik deed maar wat en was een beetje opstandig', schreef hij. Toen kwamen hij en zijn vrienden in de klas van broeder Eyring. Dat was de invloed die hij nodig had. Hij ging op zending, trouwde in de tempel en is sindsdien actief gebleven. 'Ouderling Eyring heeft er waar-

schijnlijk geen idee van hoezeer hij zovelen van ons heeft beïnvloed', besluit de brief. 'Het was precies de rustige, machtige invloed van een groot discipel van Christus.'

'WIE KAN IK HELPEN?'

Het echtpaar Eyring, nu de ouders van vier jongens en twee meisjes, erkent snel de invloed die de ander op hun leven heeft gehad. 'In de loop der jaren', zegt ouderling Eyring met overtuiging, 'is het gevoel dat ik had toen ik Kathy voor het eerst zag, juist gebleken. Zij is steeds iemand geweest die me het verlangen gaf het allerbeste te zijn wat ik maar kan zijn.'

Over hem zegt zuster Eyring zachtjes: 'Standvastig – dat is de beste manier om hem te beschrijven. Hij is een geweldige echtgenoot en vader, heel zorgzaam. Een van de dingen die ik in Hal het meest waardeer is zijn gevoeligheid voor de Geest, die hij in ons huis brengt.'

Ouderling Eyring kent grote waarde toe aan het voorbeeld van zijn vader. 'Mijn vader besteedde tijd aan ons, zelfs wanneer hij overladen was met zware en veeleisende taken, omdat hij het graag deed. Zo denk ik er ook over. Projecten organiseren voor het gezin om op zaterdagmorgen aan te werken, of grote waterverfillustraties maken voor een gezinsavondles – dat zijn dingen die ik nu eenmaal erg graag doe', geeft hij grinnikend toe.

De vier zoons van het echtpaar Eyring – Henry, Stuart, Matthew en John – zijn in het bedrijfsleven werkzaam, en de drie getrouwde zoons hebben hun ouders tot nu toe zeven kleinkinderen geschonken.

De oudste zoon van broeder en zuster Eyring, Henry, vertelt over een ervaring die erg veel voor hem betekent. 'Ik was op zending in Japan. Ik ging erheen met groot vertrouwen en hooggespannen verwachtingen.' Maar na tien maanden had hij nog geen dopeling gehad. 'Ik was echt teleurgesteld', zegt Henry, 'en erg ontmoedigd. Toen kwam er een korte brief van mijn vader.' Die kwam erop neer dat, zelfs al zouden de mensen in Japan hem verwerpen, God hem nooit zou verwerpen – en dat Henry's vader tevreden was met de inspanningen van zijn zoon.

Geroerd besluit Henry zijn verhaal: 'Wat dat voor mij zo belangrijk maakte, was dat ik op dat moment het gevoel had dat het dezelfde woorden waren die God Zelf tot mij zou hebben gesproken als Hij die brief had geschreven.'

Matthew beschrijft de invloed van zijn vader aldus: 'Wat we allemaal voelen, is dat papa de gave heeft om ons het gevoel te geven dat we als mensen waardevol zijn. Hij geeft me altijd het verlangen nog beter mijn best te doen. Mijn vader heeft ons verteld dat er twee dingen zijn waar hij elke avond voor bidt. De eerste is: "Welke zegeningen heb ik nog waarvan ik me niet bewust ben?", en de tweede: "Wie kan ik helpen?"' Matthew voegt daaraan toe: 'En papa zegt dat er nog nooit een dag is geweest dat zijn gebeden niet beantwoord zijn.'

Elizabeth en Mary Kathleen zijn de twee jongste kinderen van broeder en zuster Eyring. Elizabeth zit op school in Bountiful (Utah) en zegt dat het haar taak is haar vader elke maand te helpen met het bijwerken van het huishoudboekje. Samen met Mary Kathleen en haar vader stelt ze ook de maandelijke gezinsnieuwsbrief samen, die de familie Eyring gebruikt om contact met elkaar te houden nu de familie zo verspreid is. 'Papa tikt', zegt Elizabeth, 'ik ben redactrice en Mary Kathleen zorgt voor de illustraties.'

Mary Kathleen, die elf jaar is, vat in drie woorden samen hoe het is om Henry Eyring als vader te hebben. 'Het is leuk', zegt ze. Zij en haar vader zijn vaak samen bezig met waterverf, en ze bakken ook brood voor het gezin. Aangezien we hadden gehoord dat ouderling Eyring soms het ontbijt klaarmaakt, vroegen we het gezin of dat nog steeds het geval is, nu er zoveel van de tijd van ouderling Eyring wordt gevraagd. 'Hij heeft mij vanmorgen met het ontbijt geholpen', antwoordt Mary Kathleen.

Zijn werk als president van Ricks College bracht Henry Eyring in nauw contact met veel algemene autoriteiten en andere kerkleiders. Henry werd als regionaal vertegenwoordiger geroepen, en vervolgens als lid van het algemeen bestuur van de zondagsschool. Na vijf jaar op Ricks College vroeg Jeffrey R. Holland, die toen commissaris van het kerkelijk onderwijs was, hem als vice-commissaris.

Drie jaar later, toen commissaris Holland president van de Brigham Young University werd, werd Henry B. Eyring gevraagd de nieuwe commissaris van het kerkelijk onderwijs te worden.

De roeping van Henry Eyring in het kerkelijk onderwijs bood hem opnieuw de gelegenheid om zijn perspectief op de kerk te verruimen. 'Ik kwam in aanraking met seminarieleerkrachten die hun hele leven wijdden aan het onderwijzen van de jeugd, omdat ze van hen hielden', zegt hij.

'Ik bezocht scholen van de kerk in verschillende werelddelen en keek naar de gezichten van die geweldige kinderen, en ik begreep dat daarin de toekomst van de kerk ligt. Ik zag mannen en vrouwen op handen en knieën de vloeren buiten schrobben onder de hete zon, hard werkend om de lesruimte een aangename aanblik te geven. Dat was een prachtige manier om me eraan te herinneren dat de kracht van de kerk ligt in het eenvoudige geloof en de toewijding van haar leden.'

GROTERE BEHOEFTE AAN HULP VAN DE HEER

Stanley A. Peterson, die op het ogenblik bestuurder voor het godsdienstonderwijs en de scholen van het kerkelijk onderwijs is, werd als toegevoegd commissaris geroepen op hetzelfde moment dat ouderling Eyring als vice-commissaris werd geroepen. 'Ik heb achttien jaar nauw met deze man samengewerkt,' zegt hij, 'en hij bezit een sterk verlangen om de Heer te dienen en de algemene autoriteiten te volgen.'

Tijdens de algemene conferentie van april 1985 kwam er opnieuw een onverwachte verandering in het leven van broeder en zuster Eyring. Commissaris Eyring werd bisschop Eyring toen hij werd gesteund als eerste raadgever van bisschop Robert D. Hales, die toen presiderende bisschop van de kerk was. De samenwerking met bisschop Hales werd ook weer één van die bepalende invloeden. 'Bisschop Hales is een geweldige raadsman en vriend', zegt ouderling Eyring. 'Hij heeft een grote invloed op mij gehad.'

In september 1992 werd bisschop Eyring opnieuw door het Eerste Presidium gevraagd commissaris van het kerkelijk onderwijs te worden, een post die verscheidene jaren niet

bezet was geweest. Een maand later werd hij ontheven uit de presiderende bisschop en als lid van het Eerste Quorum van Zeventig gesteund, maar zijn roeping als commissaris zou nog steeds een belangrijk deel van zijn opdracht vormen. En wat betekent nu zijn roeping in het Quorum der Twaalf voor zijn commissarisambt? 'Voorlopig', legt hij glimlachend uit, 'zal er niets veranderen aan mijn opdracht voor het onderwijs, maar wel in mijn werkschema.'

Ouderling Eyring, die in het Quorum der Twaalf is gekomen op een tijdstip dat de kerk meer dan negen miljoen leden heeft, verspreid over meer dan 150 landen over de hele wereld, uit zijn dankbaarheid voor die bepalende invloeden van de voorafgaande jaren.

'De Heer heeft het me mogelijk gemaakt de kerk vanuit het gezichtspunt van zoveel van onze leden te zien', zegt hij. 'Ik ben niet opgegroeid in een grote wijk en in een ring. Mijn eerste ervaringen met de kerk waren in een kleine gemeente, in een gezinsomgeving. Als districtszending, toen ik bij de luchtmacht was, heb ik in de reservaten van de Indianen kunnen werken. Toen ik naar Harvard ging, was dat ook een district. Het werd pas kort voordat ik daar vandaan ging een ring. En bij mijn werk voor het kerkelijk onderwijs ontmoet ik mensen die werkelijk toegewijd zijn aan de Heer en aan zijn koninkrijk. Ik kan geen nuttiger voorbereiding op de roeping van apostel bedenken.'

En wat vindt hij ervan om apostel te zijn, nu hij enige tijd in zijn nieuwe roeping werkzaam is geweest? Hij antwoordt zonder te aarzelen: 'Ik voel iedere dag een steeds grotere behoefte aan hulp van de Heer bij mijn inspanningen om dit heilige ambt te vervullen.'

Ja, 'bepalende invloeden' hebben veel bijgedragen tot de manier waarop het leven van ouderling Henry B. Eyring gestalte heeft gekregen. Nu zal hij, als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, in de gelegenheid zijn om als bijzondere getuige van de Heer Jezus Christus te fungeren. Erkennend dat er geen sterkere 'bepalende invloed' is dan die van de Vader en zijn Eniggeboren Zoon, zal ouderling Eyring er veel voor doen om dat getuigenis overal ter wereld te laten horen. □

Boven: Een recent portret van het gezin Eyring. (voorste rij vlnr) Dochter Mary Kathleen, ouderling en zuster Eyring, Elizabeth. (achterste rij vlnr) De zoons John, Matthew, Stuart en Henry.

Boven: Henry Eyring met zijn moeder. Onder: Bij de installatie van een nieuwe president van Brigham Young University Hawaii. (vlnr) Ouderling Neal A. Maxwell van het Quorum der Twaalf Apostelen; ouderling Eyring, toen van de Zeventig; president Howard W. Hunter; Erich B. Shumway, nieuwe president van BYU Hawaii; Rex E. Lee, toen president van de BYU.

Marvin K. Gardner en Brian K. Kelly

Foto's van de auteurs

In de winter lijkt de bruine aarde levenloos, dood. De herinnering aan de heldere kleuren van de tulpen van het afgelopen jaar is langzaam verbleekt, en je moet er maar op vertrouwen dat volgend jaar alles weer in bloei zal staan. Voorlopig zijn de bollen in diepe slaap, begraven in de koude grond.

In de lente lokt het zonnetje het groen weer naar de oppervlakte. Bloesemknoppen springen weer open. De weilanden wemelen van leven en kleur.

Lentebloemen zijn traditionele symbolen voor geboorte, leven en opstanding. In de paastijd is de jeugd van de kerk in de ring Den Haag omgeven door tulpen, narcissen en krokussen. De bloemen zijn een schitterende manier om ons eraan te herinneren dat het leven niet eindigt bij de tijdelijke scheiding die wij dood noemen – en dat we allemaal weer tot leven zullen komen door de heerlijke herrijzenis van onze Heiland, Jezus Christus.

BLOEIEND IN NEDERLAND

'Ik was op huisonderwijs en moest de les geven', vertelt Jos Reynders (16, onder). 'Ik had het over Jezus Christus, de opstanding en het leven na de dood. Terwijl ik de les gaf, voelde ik dat het waar was. Ik moest bijna huilen omdat ik het echt diep in m'n binnenste voelde.'

'Het leven is soms heel moeilijk', zegt Nel Prins (19, boven) met haar broers Jan (16) en Henk (17).

'Maar de Heer helpt me. In gedachten praat ik vaak met Hem. Ik weet dat Hij er is en dat ik op Hem kan rekenen.'

'Op het seminarie ben ik erachter gekomen dat de verhalen in de Bijbel waar zijn', zegt Henk.

'Nu weet ik wat Jezus Christus werkelijk voor mij gedaan heeft en waarom Hij moest sterven. Ik voel me nu meer met Hem verbonden.'

Deze jonge Nederlandse leden van de kerk zijn trots op hun land en de schoonheid ervan. En hoewel zij geconfronteerd worden met veel wereldse uitdagingen wordt de schoonheid van het evangelie in hun leven en in hun gezicht weerspiegeld.

Waardoor blijven ze sterk in hun schoenen staan? Hun eerste antwoord is meestal: door het seminarie. Zij noemen ook het gebed, de Schriften, ouders en gezin, hun patriarchale zegen, activiteiten van de jongemannen en de jongevrouwen, dienst-

betoonprojecten, jeugdconferenties, tempelreizen (naar Duitsland), en hun samenwerking met de voltijdzendingen. Volgens Jan Prins (onder) ondersteunen en versterken de jongeren van de kerk elkaar.

'Bijna alle kinderen bij mij op school roken', zegt Tanya Broekman (16). 'Veel van hen doen niet zulke goede dingen – en dan proberen ze mij daarin mee te trekken. Omdat ik nee zeg, vinden ze me gek. Ze kunnen maar moeilijk begrijpen waarom ik naar de kerk ga en geloof wat ik geloof.'

Talita van der Put (17, *boven*): 'Ik houd mij aan mijn eigen normen, en mijn vrienden weten waar ik voor sta. Ik kan plezier hebben zonder alcohol en drugs.'

'Ik heb mijn getuigenis ontvangen door dagelijks met mijn vader in de Schriften te lezen', zegt Robert Kat (14, *boven*). 'Wij doen dat iedere ochtend en werken dan aan het huiswerk voor het seminarie.'

'Bij mij op school ben ik het enige lid van de kerk', vertelt Jos Reynders, en daarmee herhaalt hij wat veel jongeren van de kerk zeggen. 'Er wordt veel druk op ons uitgeoefend om seks te hebben vóór het huwelijk, omdat de media het doen voorkomen dat dat normaal is. Ik zeg gewoon nee omdat ik wil wachten totdat ik getrouwd ben. Dat besluit heb ik al genomen.'

'Ik weet dat de Heer leeft en dat Hij me altijd helpt als ik erom vraag', zegt Gaby Jansen (16, *links*). 'Ik denk dat de Heer me elke dag zegent.'

Martijn Decker (15): 'Als mijn vrienden mij vragen iets te doen wat volgens mij niet juist is, zeg ik: Vergeet het maar. Zij kunnen doen wat ze willen, maar dat kan ik ook.'

Er zijn in Nederland tegenwoordig weinig mensen die klompen dragen, behalve mensen die op het land werken. Maar er zijn nog wel veel windmolens druk in bedrijf – oude, schil-

Evenzo worden mensen, als zij het evangelie volledig aanvaardden en hun leven aan de Heer gaven, ook 'gewonnen', veranderd door zijn eindeloze macht, barmhartigheid en genade.

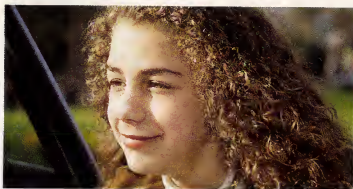
derachtige, en nieuwe, moderne molens. De windmolens pompen water uit de grond die beneden de zeespiegel ligt, kanalen brengen het water naar de zee, en dijken houden de zee tegen. Op die manier hebben de Nederlanders veel land uit de zee gewonnen en er nuttige, productieve landbouwgrond van gemaakt.

'Vaak zie ik kleine dingen die ik als een wonder beschouw,' zegt Jeannette Kleijweg (15, rechts). 'Ik ken bijvoorbeeld iemand die jarenlang niet actief was in de kerk. Toen kwam hij plotseling terug – hij veranderde zijn leven totaal en werd weer heel actief. Ik vind het een wonder als je zoiets ziet gebeuren.'

'Een van mijn vriendinnen is vorig jaar lid van de kerk geworden', vertelt Tanya Broekman (16, rechts). 'Ik had haar meegenomen naar de kerk en uitgenodigd voor de activiteiten. Ze raakte geïnteresseerd en wilde meer weten, en heeft zich vervolgens laten dopen.'

'Ik heb in mijn leven veel meege-
maakt', zegt Debbie Reynders
(18, middenonder met andere leden
van haar ochtendseminarieklas).
'En ik heb daar veel van geleerd.
Als ik bid, helpt mijn hemelse Vader

me. Ik weet dat de dingen die in de
Schriften staan, waar zijn. Ik heb
een getuigenis van Jezus Christus en
wat Hij voor mij gedaan heeft. Daar-
door kan ik het leven aan en kan
ik trouw zijn in het evangelie.' □

TOT JE DIENST

Tamara Leatham Bailey

FOTOGRAAF: STEVE BUNDERSON

Heb je wel eens iets voor anderen willen doen, maar het niet gedaan omdat je het te druk had? Het leven kan behoorlijk hectisch zijn dankzij kerkactiviteiten, verenigingen, schoolwerk, huiswerk, een baan en je omgang met vrienden. Soms kan het wel lijken of er geen tijd over is voor dienstbetoon. Maar dienstbetoon hoeft niet altijd een grootscheeps project te zijn. Vaak betekenen kleine dingen die we voor een ander doen het meest. Je zou eens wat van de onderstaande ideeën kunnen proberen. Voor de meeste heb je nog geen vijftien minuten nodig:

- Glimlach naar iemand die je nog niet kent.
- Lees een verhaaltje voor aan een jonger zusje, broertje of buurkind.
- Zeg met een glimlach 'Dankuwel' tegen een verkoper of verkoopster.
- Stuur een kaart aan een vriend of vriendin.
- Geef iemand een welgemeend compliment.
- Nodig iemand uit voor een activiteit met jou en je vrienden.
- Bezoek een zieke vriend of vriendin.
- Maak het bed op voor iemand bij je thuis.
- Omhels je vader.
- Ga kennismaken met een nieuwe buur.
- Zorg voor iemands huilende baby, zodat zij van de avondmaalsdienst kan genieten.
- Stuur een briefje aan een zending.
- Doe de taken die je thuis zijn opgedragen zonder dat iemand je eraan herinnerd en zonder te klagen.
- Ruim de rommel op na afloop van een kerkactiviteit.
- Denk in je gebeden aan iemand van wie je weet dat die een zegen nodig heeft.
- Geef een deel van je lunch aan iemand die weinig te eten heeft.
- Studeer samen met iemand die je hulp nodig heeft.
- Sta in de bus of bij een vergadering je plaats af aan iemand die anders niet kan zitten.
- Luister echt naar iemand die er behoefte aan heeft om met je te praten.
- Nodig een bevriend niet-lid uit voor jullie gezinsavond.
- Help met schoonmaken na een jongerenactiviteit.
- Houd de deur voor iemand open.
- Besteed een paar minuten om onkruid weg te halen uit iemands bloembed – anoniem.
- Help je jongere broertje of zusje speelgoed te maken dat kapot is gegaan.
- Strijk het zondagse overhemd van je vader of je broer.
- Neem een kind mee uit wandelen om naar de zonsongang te kijken.
- Blijf na de les nog even in je zondagsschoolklas om de leerkracht te bedanken voor alles wat hij voor jullie klas doet.
- Lees vijftien minuten per dag de Schriften voor aan een jonger broertje of zusje dat nog niet kan lezen.
- Bid om en wees attent op de influisteringen van de Heilige Geest om je te wijzen op mogelijkheden voor dienstbetoon. □

HOUTSNIJDEN

Amy Jo Jackson

Als jong meisje kon ik niet veel samen zijn met mijn vader. Hij studeerde de hele dag en werkte een groot deel van de avond. Het putte hem echt uit, maar hij moest zichzelf, mijn moeder en vier kinderen onderhouden.

Ik speelde altijd met het houten speelgoed dat mijn vader voor ons maakte. Wanneer hij er tijd voor had, maakte hij blokken, dieren en puzzels. Maar het meest hield ik van het mesje dat hij voor mij uit een klein stuk hout had gesneden. Ik was niet zozeer geboeid door het idee dat ik het mes kon gebruiken om met een denkbeeldige vijand te vechten, als door de gedachte dat mijn vader het zelf gemaakt had, voor mij alleen en voor niemand anders.

Ik was zo trots op papa. Ik dacht dat er niets beter was dan iemand die een gewoon stuk hout kon veranderen in zoiets prachtigs als mijn mesje. Ik hield het vaak vast en zat er alleen maar naar te kijken en te denken aan de tijd die hij had besteed om het voor mij te maken.

Jaren later, toen mijn vader was afgestudeerd en een goede baan overdag had, kon ik wat meer tijd

met hem doorbrengen, maar de waarde van dat mes werd nooit minder.

Op een dag liep ik naar buiten. Er kwamen allerlei herinneringen bij me op, omdat ik mijn vader op de trapptreden van ons huis zag zitten met een zakmes in zijn rechterhand, en in zijn linkerhand een stuk hout dat langzaam de vorm van een mesje aannam. Ik kon de spaanders in het rond zien vliegen, terwijl hij zat te snijden en een vrolijk wijsje floot. Hij keek me aan en glimlachte.

Voor ik het wist, zat ik vlak naast mijn vader met een zakmes in mijn rechter- en een stuk hout in mijn linkerhand. Tweemaal zoveel spaanders vlogen in het rond, terwijl mijn vader me leerde hoe ik zelf een mesje kon snijden. Dat van mij zag er niet half zo mooi uit als dat van hem, maar dat maakte niet uit. Mijn papa zat naast me, en dat was het enige dat telde.

Af en toe keek ik met een brede glimlach naar hem op, om mijn mes met dat van hem te vergelijken, terwijl hij het hout bleef snijden en zijn liedjes bleef fluiten. Eén keer toen hij zag hoe ik naar hem keek, lachte hij me toe en gaf me een knipoog. Dat vond ik geweldig, want hij knipoogde altijd naar me wanneer hij echt gelukkig was. Ik knipoogde terug. □

HOOP IN EEN LOFZANG

Annette P. Bowen

Ik had de lange oprit van de familie Clayton* niet meer betreden sinds ik mijn eindexamen had gehaald, bijna twintig jaar daarvoor. Kerri Clayton en ik waren toen dikke vriendinnen. Nu hadden we, daar we beiden met Pasen in de stad zouden zijn om onze familie te bezoeken, afgesproken om elkaar bij Kerri thuis te treffen.

Terwijl ik naar de voordeur liep, dacht ik aan de zware lasten die de familie Clayton op het ogenblik te dragen had. Kerri had drie kinderen en bevond zich in een pijnlijke echtscheidingsprocedure. Haar vader had onlangs een beroerte gehad, en het was voor haar moeder een hele worsteling om voor haar man te zorgen en aan de financiële verplichtingen te voldoen.

Het is gewoon te veel leed voor één gezin, dacht ik terwijl ik aanbelde.

Kerri deed open en sloeg haar armen om me heen. Hoewel we elkaar vijf jaar niet hadden gezien, zag ik meteen dat de emotionele spanningen bij mijn vriendin hun tol hadden geëist. Ze was te mager, en uit haar omhelzing sprak wanhoop. In tegenstelling tot de stralende blik in het portret uit haar meisjesjaren dat aan de muur hing, waren de ogen van mijn vriendin nu vervuld van pijn.

Kerri's moeder kwam me begroeten, en Kerri riep haar drie knappe kinderen, twee meisjes en een jongen. In elk gezicht herkende ik de trekken van hun vader, waardoor ik opnieuw de pijn en ellende van de scheiding voelde. Ik vroeg me af hoe het gezin het zou overleven.

Kerri vertelde dat haar vader boven in een slaapkamer was. Ik bood aan om daar een praatje met hem te maken, maar Kerri zei dat hij op eigen kracht naar beneden wilde komen. 'Het zal hem wel wat tijd kosten, dus laten we maar vast gaan zitten om te praten', zei ze.

We zaten tegenover elkaar in de huiskamer, waar we als schoolmeisjes zo vaak samen hadden zitten lachen. Vandaag lachten we niet. Terwijl Kerri me vertelde over haar worstelingen met de financiën en met de gedachte dat ze er in de toekomst alleen voor stond, kon ik slechts luisteren. Zij had zoveel vragen, en ik had geen antwoorden.

Na een poosje hoorde ik geluiden op de trap. Ik draaide me om, zodat ik kon zien hoe Kerri's vader zijn wankel reis naar beneden begon. Terwijl hij de leuning stevig vasthield, zette hij zijn voeten op iedere traptrede centimeter voor

centimeter vooruit. Zijn vrouw stond naast hem, maar hij sloeg haar hulp af. Toen hij eindelijk bij me stond, greep hij mijn hand en zei, met de nodige inspanning: 'Het doet me goed je te zien, Annette.'

Toen haar ouders naar de keuken waren gegaan, vroeg Kerri: 'Had je ooit gedacht dat het leven zo moeilijk zou zijn? Had je ooit gedacht dat je hier zou zitten om naar het vreselijke verhaal van mijn scheiding te luisteren en mijn vader te zien lijden? Waarom gebeuren zulke dingen?'

In de stilte die daarop volgde, kon ik Kerri's moeder in de keuken langzaam horen tellen, die haar man hielp met de oefeningen voor zijn armen en benen. Terwijl ik me afvroeg hoe ze het vond om hem zo te verzorgen, begon ik te huilen.

'Het spijt me', zei Kerri. 'Je bent naar huis gekomen om Pasen te vieren, en nu word je hier mee opgescheept.'

'Het hindert niet', snotterde ik. 'Daar heb je vriendinnen voor. Ik probeer alleen maar wat te bedenken dat ik kan zeggen om je te helpen, om je hoop te geven.'

Net op dat ogenblik begon Kerri's moeder te zingen. Kerri en ik hielden op met praten en luisterden naar de engelachtige stem uit de keuken. De lofzang paste volmaakt bij dat paasweekeinde en was ook volmaakt voor dat moment:

Christus is verreezen nu, halleluja!

Mens en eng'len melden 't u, halleluja!

Jubel luid en zing verheugd, halleluja!

Antwoord, aard', op 's hemels vreugd, halleluja!

(Lofzang 136)

Terwijl ze alle coupletten zong en haar halleluja's door het huis weerklonken, dacht ik aan het lijden van Christus, zijn overwinning op de dood en zijn opstanding. Ik voelde licht en hoop komen in plaats van de duisternis en wanhoop van die dag. Ik wist dat de liefhebbendste van alle herders van dit gezin hield en over hen waakte.

'Je bent niet alleen', zei ik zachtjes tegen Kerri. 'Je bent in de handen van onze hemelse Vader, en je vader ook.'

'Ik weet het', zei Kerri. We lieten onze tranen rustig stromen terwijl onze hoop zich, met de lofzang, hemelwaarts richtte. □

* De namen zijn veranderd.

V R E D E O P

Toen Christus geboren werd, verkondigden de engelen: 'Vrede op aarde, welbehagen in de mensen' (zie Lucas 2:14). Toch is er in de tweeduizend jaar sinds die verkondiging weinig vrede in de wereld geweest. De vrede tussen bepaalde landen is wankel, en in andere landen heerst er grote onrust. Net zoals Christus' verzoening ons van zowel de lichamelijke als de geestelijke dood heeft verlost, is de vrede waarover de Heiland van de mensheid heeft gesproken, zowel lichamelijk als geestelijk.

De Heiland sprak in de bergrede over geestelijke vrede toen hij ons die prachtige zaligspreking aanbood over vrede en vredestichters. De hele bergrede wijst ons de weg naar volmaking, en naar de eigenschappen en kwaliteiten die we moeten ontwikkelen in ons eeuwige

streven om de volmaking en vrede die Jezus personificeert, te benaderen.

Ik mijmer graag over de dag van die bergrede. Voor mijn geestesoog zie ik dan een vredig, prachtig tafereel: een middag vroeg in de lente. De lucht begint een zweempje schemering te vertonen, en er is geen zuchtje wind. Witte vederwolkes hangen bijna bewegingloos in de strakblauwe lucht. En beneden aan het strand van het meer van Galilea, klotsen de golfjes zacht tegen de afgemeerde vissersboten. Een hele menigte verzamelt zich op de berghelling. Gretige toehoorders zitten op het gras of staan te midden van de rotsblokken en vroege voorjaarsbloemen. Iedereen is stil en oplettend, elk gezicht is opgeheven, elk oog op de Heer gericht, en ieder hoort de Heiland vertellen wat ze moeten doen om vrede in hun leven te hebben.

A A R D E

Ouderling Robert E. Wells
van de Zeventig

Teder zegt Christus: 'Zalig zijn de vredestichters' (Matteüs 5:9). Laten we even stilstaan bij het krachtige werkwoord 'stichten', zoals gebruikt in de uitdrukking 'vrede stichten'. Om Christus te volgen en de zegeningen des hemels te verkrijgen, moeten we actief vrede stichten in de wereld, in de samenleving, in onze buurt, en bovenal, bij ons thuis.

In het midden des tijds verwachtten velen dat Christus politiek stelling zou nemen tegen de Romeinse overheersing en het onderdrukte volk vrede zou bieden. En Christus heeft inderdaad vrede geboden, maar die vrede was niet uiterlijk of politiek; de vrede waarover Christus sprak was innerlijk en persoonlijk.

Ik wil u graag over een voorval vertellen dat plaatsvond tijdens de oorlog in Vietnam. Sommige mensen waren ervan overtuigd dat die oorlog een goede en gerechtvaardigde zaak was. Maar de publieke opinie was aan het veranderen, en er rezen stemmen dat de Verenigde Staten zich uit Vietnam moesten terugtrekken.

In die tijd was president Harold B. Lee president van de kerk. Toen hij op een gebiedsconferentie in een ander land was, werd hij geïnterviewd door verslaggevers van de internationale pers. Ze vroegen president Lee: 'Hoe denkt uw kerk over de oorlog in Vietnam?' Sommigen hadden in de gaten dat dat een strikvraag was, een die niet te beantwoorden was zonder een groot risico te lopen verkeerd te worden begrepen. Als de profeet had gezegd: 'We zijn tegen de oorlog', dan had de internationale pers kunnen zeggen: 'Dat is vreemd, een godsdienstige leider die tegen het standpunt is van zijn land, dat hij volgens de geloofsartikelen van zijn eigen kerk moet steunen.'

Aan de andere kant, als president Lee had geantwoord: 'We zijn vóór de oorlog', dan hadden de internationale media kunnen zeggen: 'Dat is vreemd, een godsdienstige leider die voor oorlog is.' In beide gevallen had het antwoord een zeer negatieve invloed kunnen hebben op de publieke opinie binnen en buiten de kerk.

President Lee gaf met geïnspireerde wijsheid een antwoord zoals te verwachten is van iemand die de Heiland kent: 'Wij, en de hele christelijke wereld met ons, verafschuwen oorlog. Maar de Heiland heeft gezegd: "In Mij [hebt] gij vrede. In de wereld lijdt gij verdrukking"' (Johannes 16:33). President Lee legde toen uit: 'De Heiland sprak hier niet over de vrede tussen verschillende landen, die door militair geweld of aan de onderhandelingstafel kan worden bereikt. Hij sprak over de vrede die wij in ons leven kunnen ervaren als we de geboden onderhouden en met een gebroken hart en een verslagen geest tot Christus komen' (zie *Ensign*, november 1982, blz. 70).

Een van de beroemde gebeden van Franciscus van Assisi wijst ons erop dat we een instrument in de handen van de Heiland kunnen zijn om anderen vrede te schenken. Dit is de essentie van 'vrede stichten'.

Het gebed gaat als volgt:

Heer, maak mij een instrument van uw vrede.

Laat mij waar haat is, liefde zaaien;

Waar pijn is, VERGEVING;

Waar twijfel is, GELOOF;

Waar wanhoop is, HOOP;

Waar duisternis is, LICHT;

En waar verdriet is, VREUGDE.

Als we vrede willen stichten, zullen we dat beter kunnen doen als we begrijpen waardoor vrede wordt gesticht. Paulus zegt dat het door de Geest is: 'De vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede' (Galaten 5:22). Onze band met de Heer zal in hoge mate bepalen hoeveel vrede en troost en hernieuwde kracht wij zullen voelen door de Geest in ons leven uit te nodigen. Ondanks alle problemen in de wereld kunnen wij vrede in ons hart verkrijgen door de Heiland te volgen. □

Gary L. Kapp (met dank aan de heer en mevrouw Larsen), En Hij genas allen

Vervuld van mededogen voor de gestroove Nephieten die bijeen waren om naar Hem te luisteren, vroeg de Ierizean Heiland: "Hebi gij ook zieken onder u? Bringt hen hier. (...) en Hij genas allen, toen ze bij Hem werden gebracht. En (...) Zij (...) knielden allen aan zijn voeten neêr, en aanboden Hem." (3 Nepht 17:7, 9-10).

Lentebloemen zijn traditionele symbolen voor geboorte, leven en opstanding. In de paastijd is de jeugd van de kerk in Nederland omgeven door tulpen, narcissen en krokussen. De bloemen herinneren op een schitterende manier aan de heerlijke herrijzenis van onze Heiland, Jezus Christus. Zie 'Bloeiend in Nederland', blz. 34.